

БЮЛЕТЕНЬ

Інституту Розвитку Аграрних Ринків

Випуск №104
(03 липня 2015 р.)

- 1. ЗАКОНОДАВСТВО: НОВІ НАДХОДЖЕННЯ** стор. 2
- 2. ПРОЕКТИ АКТИВ ЗАКОНОДАВСТВА** стор. 6
- 3. ПОДІЇ, ФАКТИ** стор.36

Бюлетень IPAR висвітлює події в аграрному секторі України та розсилається раз на місяць електронною поштою. Якщо ви бажаєте підписатися для отримання Бюлетеню – надсилайте вашу контактну інформацію. Чекаємо на ваші відгуки.

Контакти:

вул. Михайлівська 24 б, офіс 81, 83 , м. Київ, Україна 01001
Тел. : +38 044 4907078, Факс: +38 044 2788414, E-mail: AKhvalinska@amdi.org.ua

www.amdi.org.ua

Директор IPAR, академік УАН - В.С. Андрієвський

Випуск підготувала

Анна Хвалінська, фахівець з питань зв'язків з громадськістю IPAR

Засновник та видавник: ГО «Інститут Розвитку Аграрних Ринків»
ISSN 2226-6674

1. ЗАКОНОДАВСТВО: НОВІ НАДХОДЖЕННЯ

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

ЗАКОН

від 2 червня 2015 р. № 497-VIII

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо визначення складу, змісту та порядку погодження документації із землеустрою

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У Земельному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2002 р., № 3-4, ст. 27):

1) пункт «г» частини першої статті 15 викласти в такій редакції:

«г) забезпечення проведення державної експертизи документації із землеустрою у випадках та порядку, визначених законом, ведення та адміністрування Державного земельного кадастру, охорони земель, реформування земельних відносин»;

2) у частині першій статті 15:

в абзаці третьому слова «проектом рекультивації земель» замінити словами «відповідним робочим проектом землеустрою»;

в абзаці дев'ятому слова «проектами землеустрою, щодо» замінити словами «відповідними робочими проектами землеустрою, стосовно»;

3) у частині четвертій статті 35 слова «технічної документації із землеустрою щодо складання документів, що посвідчує право на земельну ділянку» замінити словами «документації із землеустрою, за якою здійснювалося формування земельних ділянок або технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості)»;

4) у частині другій статті 52 слова «технічної документації із землеустрою щодо складання документів, що посвідчує право на земельну ділянку» замінити словами «документації із землеустрою, за якою здійснювалося формування земельних ділянок або технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості)»;

5) у частині четвертій статті 66 слова «проектом рекультивації» замінити словами «відповідним робочим проектом землеустрою»;

6) у статті 79:

у частині другій:

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«шляхом визначення меж земельних ділянок державної чи комунальної власності за проектами землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів, проектами землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб, проектами землеустрою щодо приватизації земель державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій»;

доповнити абзацами п'ятим та шостим такого змісту:

«шляхом інвентаризації земель державної чи комунальної власності у випадках, передбачених законом;

за проектами землеустрою щодо організації території земельних часток (паїв)»;

у частині дванадцятій слова «проектами землеустрою із впорядкування існуючих землеволодінь» замінити словами «технічною документацією із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості)»;

7) перше речення частини п'ятої статті 111 викласти в такій редакції:

«5. Відомості про обмеження у використанні земель зазначаються у схемах землеустрою і техніко-економічних обґрунтуваннях використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектах землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного,

лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів, проектах землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь, проектах землеустрою щодо відведення земельних ділянок, технічній документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості)»;

8) статтю 176 виключити;

9) у частині першій статті 184:

пункт «г» виключити;

пункт «и» викласти в такій редакції:

«и) здійснення авторського нагляду за реалізацією заходів, передбачених документацією із землеустрою»;

10) статтю 186 викласти в такій редакції:

«**Стаття 186.** Погодження і затвердження документації із землеустрою

1. Схеми землеустрою і техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць погоджуються територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим у сфері охорони культурної спадщини, структурним підрозділом відповідної обласної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації у сфері охорони культурної спадщини, територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства, а на території Автономної Республіки Крим - органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань лісового господарства, територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, а на території Автономної Республіки Крим - органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань водного господарства, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим у сфері охорони навколишнього природного середовища, структурним підрозділом відповідної обласної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації у сфері охорони навколишнього природного середовища, структурним підрозділом відповідної районної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації у сфері містобудування та архітектури, а якщо місто не входить до території певного району - виконавчим органом відповідної міської ради у сфері містобудування та архітектури, а в разі якщо такий орган не утворений - органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань містобудування та архітектури чи структурним підрозділом відповідної обласної державної адміністрації з питань містобудування та архітектури.

У разі розроблення схеми землеустрою і техніко-економічного обґрунтування використання та охорони земель району така документація із землеустрою додатково погоджується відповідними сільськими, селищними, міськими радами та районною державною адміністрацією.

Схема землеустрою і техніко-економічне обґрунтування використання та охорони земель району затверджуються районною радою.

Схеми землеустрою і техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель села, селища, міста затверджуються відповідною сільською, селищною або міською радою.

2. Проекти землеустрою щодо встановлення (зміни) меж адміністративно-територіальних одиниць погоджуються сільськими, селищними, міськими, районними радами, районними державними адміністраціями, за рахунок території яких планується здійснити розширення таких меж. У разі розширення меж адміністративно-територіальної одиниці за рахунок території, що не входить до складу відповідного району, або якщо районна рада не утворена, проект погоджується Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласною державною адміністрацією.

У разі встановлення меж міст проект також погоджується Верховною Радою Автономної Республіки Крим, обласною радою.

Рішення Верховної Ради України, Верховної Ради Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування про встановлення (зміну) меж адміністративно-територіальної одиниці одночасно є рішенням про затвердження проектів землеустрою щодо встановлення (зміни) меж адміністративно-територіальної одиниці.

Проекти землеустрою щодо встановлення (зміни) меж районів у містах погоджуються з відповідною районною у місті радою, районною у місті державною адміністрацією (у разі їх утворення).

3. Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів погоджуються в обов'язковому порядку територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, та структурним підрозділом відповідної районної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації у сфері містобудування та архітектури, а якщо місто не входить до території певного району - виконавчим органом відповідної міської ради у сфері містобудування та архітектури, а також органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим у сфері охорони культурної спадщини, структурним підрозділом відповідної обласної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації у сфері охорони культурної спадщини (щодо проектів, за якими здійснюється встановлення меж територій історико-культурного призначення), територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері лісового господарства, а на території Автономної Республіки Крим - органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань лісового господарства (щодо проектів, за якими здійснюється встановлення меж територій лісгосподарського призначення), територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері розвитку водного господарства, а на території Автономної Республіки Крим - органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань водного господарства (щодо проектів, за якими здійснюється встановлення меж територій земель водного фонду та водоохоронних зон), центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері охорони навколишнього природного середовища (у разі наявності територій чи об'єктів природно-заповідного фонду загальнодержавного значення, земель оздоровчого, рекреаційного призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон), органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим у сфері охорони навколишнього природного середовища, структурним підрозділом відповідної обласної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації у сфері охорони навколишнього природного середовища (у разі наявності територій чи об'єктів природно-заповідного фонду місцевого значення).

Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів погоджуються з власниками, користувачами земельних ділянок, які включаються до території природно-заповідного фонду, іншого природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів без їх вилучення, крім випадків, коли обмеження безпосередньо встановлені законом або прийнятими відповідно до нього нормативно-правовими актами.

Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж території природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів затверджуються їх замовниками.

4. Проекти землеустрою щодо приватизації земель державних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій погоджуються рішенням загальних зборів працівників цих підприємств, установ та організацій (іншими суб'єктами, визначеними законодавством), територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, і затверджуються районними державними адміністраціями.

Проекти землеустрою щодо приватизації земель комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій погоджуються рішенням загальних зборів працівників цих підприємств, установ та організацій (іншими суб'єктами, визначеними законодавством), територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, у районі (місті) і затверджуються відповідними сільськими, селищними, міськими радами.

5. Проекти землеустрою щодо організації території земельних часток (паїв) погоджуються відповідною сільською, селищною, міською радою (у разі розташування земельних ділянок у межах населеного пункту) чи районною державною адміністрацією, а в разі якщо районна державна адміністрація не утворена - Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласною державною адміністрацією (у разі розташування земельних ділянок за межами населених пунктів) і затверджуються на зборах більшістю власників земельних часток (паїв) у межах земель, що перебувають у власності (користуванні) такого сільськогосподарського підприємства, що оформляється відповідним протоколом.

6. Проекти землеустрою щодо відведення земельних ділянок погоджуються в порядку, встановленому статтею 186¹ цього Кодексу, і затверджуються Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу.

7. Проекти землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб погоджуються у порядку, встановленому статтею 186¹ цього Кодексу, та затверджуються:

у разі якщо проект передбачає впорядкування для містобудівних потреб території, розташованої в межах населених пунктів, - відповідними сільськими, селищними, міськими радами;

у разі якщо проект передбачає впорядкування для містобудівних потреб території, розташованої за межами населених пунктів, - районною державною адміністрацією, а у разі якщо районна державна адміністрація не утворена - Радою міністрів Автономної Республіки Крим, обласною державною адміністрацією.

8. Проекти землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь, не підлягають погодженню і затверджуються замовниками таких проектів.

9. Проекти землеустрою щодо впорядкування території населених пунктів погоджуються в порядку, встановленому статтею 186¹ цього Кодексу, та затверджуються відповідними сільськими, селищними, міськими радами.

10. Робочі проекти землеустрою підлягають погодженню територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим у сфері охорони навколишнього природного середовища, структурним підрозділом відповідної

обласної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації у сфері охорони навколишнього природного середовища.

Робочі проекти землеустрою, що передбачають заходи з будівництва об'єктів та споруд, погоджуються також структурним підрозділом відповідної районної, Київської чи Севастопольської міської державної адміністрації у сфері містобудування та архітектури, а якщо місто не входить до території певного району - виконавчим органом відповідної міської ради у сфері містобудування та архітектури, а в разі якщо такий орган не утворений - органом виконавчої влади Автономної Республіки Крим з питань містобудування та архітектури чи структурним підрозділом відповідної обласної державної адміністрації з питань містобудування та архітектури.

Робочі проекти землеустрою затверджуються замовниками таких проектів.

11. Технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж частини земельної ділянки, на яку поширюється право суборенди, сервітуту, погоджується землевласником та землекористувачем і затверджується особою, яка набуває право суборенди або сервітуту.

12. Технічна документація із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок погоджується:

у разі якщо поділ, об'єднання земельних ділянок здійснюється її користувачем - власником земельних ділянок, а щодо земельних ділянок державної або комунальної власності - органом виконавчої влади, Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органом місцевого самоврядування, уповноваженими розпоряджатися земельними ділянками відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу;

у разі поділу, об'єднання земельної ділянки, що перебуває у заставі, - заставодержателем;

у разі поділу, об'єднання власником земельної ділянки, що перебуває у користуванні, - землекористувачем.

Технічна документація із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок затверджується замовником.

13. Технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель погоджується територіальним органом центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, і затверджується замовником технічної документації.

У разі якщо на підставі матеріалів інвентаризації здійснюються формування земельних ділянок за рахунок земель державної та комунальної власності, визначення їх угідь, а також віднесення таких земельних ділянок до певних категорій, технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель погоджується в порядку, встановленому статтею 186¹ цього Кодексу.

Віднесення особливо цінних земель, визначених пунктами «а» і «б» частини першої статті 150 цього Кодексу, до земель інших категорій за матеріалами інвентаризації заборонено.

14. Технічна документація із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) погодженню не підлягає і затверджується:

Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органами виконавчої влади або органами місцевого самоврядування відповідно до повноважень, визначених статтею 122 цього Кодексу, у разі якщо земельна ділянка перебуває у державній або комунальній власності;

власником земельної ділянки, у разі якщо земельна ділянка перебуває у приватній власності.

15. Оригінал відповідної документації із землеустрою подається розробником для погодження територіальному органу центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері земельних відносин, а іншим органам виконавчої

влади, органам місцевого самоврядування та іншим суб'єктам, які здійснюють погодження документації із землеустрою, - копії такої завіреної розробником документації.

16. Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, органи виконавчої влади або органи місцевого самоврядування, інші суб'єкти, визначені цією статтею, зобов'язані протягом десяти робочих днів з дня одержання документації із землеустрою безоплатно надати або надіслати рекомендованим листом з повідомленням розробнику свої висновки про її погодження або про відмову в такому погодженні з обов'язковим посиланням на закони та прийняті відповідно до них нормативно-правові акти, що регулюють відносини у відповідній сфері. Строк дії цих висновків є необмеженим.

17. Підставою для відмови у погодженні документації із землеустрою може бути лише невідповідність її положень вимогам законів та прийнятих відповідно до них нормативно-правових актів, документації із землеустрою або містобудівної документації.

18. Верховній Раді Автономної Республіки Крим, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, органам виконавчої влади, органам місцевого самоврядування, іншим суб'єктам, визначеним цією статтею, при погодженні та затвердженні документації із землеустрою забороняється вимагати:

додаткові матеріали та документи, не включені до складу документації із землеустрою, встановленого Законом України «Про землеустрій»;

надання погодження документації із землеустрою будь-якими іншими органами виконавчої влади, органами місцевого самоврядування, підприємствами, установами та організаціями, погодження яких не передбачено цією статтею;

проведення будь-яких обстежень, експертиз та робіт.

Кожен орган виконавчої влади, орган місцевого самоврядування, Верховна Рада Автономної Республіки Крим, Рада міністрів Автономної Республіки Крим, інший суб'єкт, визначений цією статтею, розглядає та погоджує документацію із землеустрою самостійно та незалежно від погодження документації із землеустрою іншими органами.

19. Документація із землеустрою подається для проведення державної експертизи землевпорядної документації у випадках та порядку, встановлених Законом України «Про державну експертизу землевпорядної документації».

20. Погодження документації із землеустрою здійснюється за місцем розташування земель (земельних ділянок) територіальними органами центральних органів виконавчої влади, утвореними у районі, місті обласного, республіканського значення (Автономної Республіки Крим), містах Києві та Севастополі, або міжрегіональним територіальним органом, у разі якщо повноваження його поширюються на декілька адміністративно-територіальних одиниць.

У разі відсутності територіальних органів центральних органів виконавчої влади, зазначених в абзаці першому цієї частини, погодження документації із землеустрою здійснюється територіальним органом центральних органів виконавчої влади, утвореним в Автономній Республіці Крим, області, а в разі їх відсутності - відповідним центральним органом виконавчої влади безпосередньо»;

11) у пункті 1 розділу X «Перехідні положення»:

абзац другий викласти в такій редакції:

«Установити, що рішення про передачу громадянам України безоплатно у приватну власність земельних ділянок, прийняті органами місцевого самоврядування відповідно до Декрету Кабінету Міністрів України від 26 грудня 1992 року «Про приватизацію земельних ділянок», є підставою для реєстрації права власності на земельні ділянки цих громадян або їх спадкоємців відповідно до Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень». Державна реєстрація таких земельних ділянок здійснюється на підставі технічної документації із

землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості)»;

доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

«Внесення до Державного земельного кадастру відомостей про земельні ділянки, місце розташування яких визначено за проектами землеустрою щодо організації території земельних часток (паїв), які розроблені до набрання чинності Законом України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо визначення складу, змісту та порядку погодження документації із землеустрою», відомості про які не внесені до Державного земельного кадастру, здійснюється за технічною документацією із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості)».

2. У Законі України «Про землеустрій» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 36, ст. 282 із наступними змінами):

1) у статті 1:

абзац четвертий після слів «документація із землеустрою» доповнити словами «(землевпорядна документація)»;

після абзацу шостого доповнити новим абзацом такого змісту:

«масив земель сільськогосподарського призначення - сукупність земель та земельних ділянок сільськогосподарського призначення, що складаються з сільськогосподарських та необхідних для їх обслуговування несільськогосподарських угідь (земель під польовими дорогами, меліоративними системами, господарськими шляхами, прогонами, лінійними об'єктами, об'єктами інженерної інфраструктури, а також ярами, заболоченими землями, іншими угіддями, що розташовані всередині земельного масиву), мають спільні межі та обмежені природними та/або штучними елементами рельєфу (автомобільними дорогами загального користування, поєзакисними лісовими смугами та іншими захисними насадженнями, водними об'єктами тощо)».

У зв'язку з цим абзаци сьомий - дванадцятий вважати відповідно абзацами восьмим - тринадцятим;

абзаци десятий - дванадцятий викласти в такій редакції:

«проект землеустрою - сукупність економічних, проектних і технічних документів щодо обґрунтування заходів з використання та охорони земель, які передбачається здійснити за таким проектом;

робочий проект землеустрою - сукупність економічних, проектних і технічних документів з використання та охорони земель, що включає розрахунки, опис, креслення технічних рішень, кошторис, реалізацію яких передбачається здійснити протягом строку, встановленого цим проектом;

стале землекористування - використання земель, що визначається тривалим користуванням земельною ділянкою без зміни її цільового призначення, погіршення її якісних характеристик та забезпечує оптимальні параметри екологічних і соціально-економічних функцій територій»;

після абзацу дванадцятого доповнити новим абзацом такого змісту:

«технічна документація із землеустрою - сукупність текстових та графічних матеріалів, що визначають технічний процес проведення заходів з використання та охорони земель без застосування елементів проектування».

У зв'язку з цим абзац тринадцятий вважати абзацом чотирнадцятим;

доповнити абзацом п'ятнадцятим такого змісту:

«черезсмужжя - розташування між декількома земельними ділянками, що належать на праві власності одній особі і розташовані в одному масиві земель сільськогосподарського призначення, земельних ділянок, що належать на праві власності іншій особі»;

2) пункт «е» статті 14 викласти в такій редакції:

«е) проведення державної експертизи документації із землеустрою у випадках та порядку, передбачених законом»;

3) статтю 22 доповнити частиною другою такого змісту:

«Рішення Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування про надання дозволу на розробку документації із землеустрою приймається виключно у строки та лише у випадках, передбачених цим Законом та Земельним кодексом України. Зазначене рішення надається безоплатно та має необмежений строк дії»;

4) статтю 25 викласти в такій редакції:

«Стаття 25. Документація із землеустрою

Документація із землеустрою розробляється у вигляді схеми, проекту, робочого проекту або технічної документації.

Види документації із землеустрою:

а) схеми землеустрою і техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць;

б) проекти землеустрою щодо встановлення (зміни) меж адміністративно-територіальних одиниць;

в) проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів;

г) проекти землеустрою щодо приватизації земель державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій;

ґ) проекти землеустрою щодо відведення земельних ділянок;

д) проекти землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб;

е) проекти землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь;

є) проекти землеустрою щодо впорядкування території населених пунктів;

ж) проекти землеустрою щодо організації території земельних часток (паїв);

з) робочі проекти землеустрою;

и) технічна документація із землеустрою щодо визначення та встановлення в природі (на місцевості) державного кордону України;

і) технічна документація із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в природі (на місцевості);

ї) технічна документація із землеустрою щодо встановлення меж частини земельної ділянки, на яку поширюються права суборенди, сервітуту;

й) технічна документація із землеустрою щодо поділу та об'єднання земельних ділянок;

к) технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель.

Види документації із землеустрою та їх склад встановлюються виключно цим Законом.

Відповідність документації із землеустрою положенням нормативно-технічних документів, державних стандартів, норм і правил у сфері землеустрою засвідчується:

у паперовій формі - підписом та особистою печаткою сертифікованого інженера-землевпорядника, який відповідає за якість робіт із землеустрою;

в електронній формі - електронним цифровим підписом сертифікованого інженера-землевпорядника, який відповідає за якість робіт із землеустрою, згідно із законодавством про використання електронного цифрового підпису»;

5) у частині першій статті 30 слова «та іншими законами України» виключити;

6) у статті 31:

частину першу після слів «Зміни до документації із землеустрою вносяться» доповнити словами «особою, яка відповідно до вимог цього Закону може бути розробником документації із землеустрою»;

доповнити частиною другою такого змісту:

«Погодження та затвердження змін до документації із землеустрою здійснюються в порядку, передбаченому для погодження та затвердження документації із землеустрою»;

7) у частині другій статті 39 слова «схем і проектів використання та охорони земель» замінити словами «схем землеустрою і техніко-економічного обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць і робочих проектів землеустрою»;

8) статтю 42 викласти в такій редакції:

«**Стаття 42.** Технічна документація із землеустрою щодо визначення та встановлення в природі (на місцевості) державного кордону України

Державний кордон України визначається рішенням Верховної Ради України та міжнародними договорами України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України.

Матеріали щодо визначення державного кордону України готує комісія, утворена Кабінетом Міністрів України, яка узгоджує з відповідною комісією суміжної держави питання визначення державного кордону України.

На основі узгодженого рішення цих комісій готується протокол визначення державного кордону України і відповідні графічні матеріали, що погоджуються Кабінетом Міністрів України і подаються на розгляд Верховної Ради України.

На підставі рішення Верховної Ради України розробляється технічна документація із землеустрою щодо визначення та встановлення в природі (на місцевості) державного кордону України, яка включає:

- а) завдання на складання технічної документації із землеустрою;
- б) пояснювальну записку;
- в) узгоджені матеріали щодо визначення державного кордону України, підготовлені комісією, утвореною Кабінетом Міністрів України;
- г) рішення Верховної Ради України;
- ґ) матеріали геодезичних вишукувань та землепорядного проектування;
- д) план лінії державного кордону України»;
- 9) статті 43 і 44 виключити;
- 10) частину другу статті 45 замінити чотирма частинами такого змісту:

«Схеми землеустрою і техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць розробляються щодо території відповідного району, села, селища, міста.

Схеми землеустрою і техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель району розробляються за рішенням районної ради.

Схеми землеустрою і техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель села, селища, міста розробляються за рішенням відповідної сільської, селищної, міської ради.

Схема землеустрою і техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель відповідної адміністративно-територіальної одиниці включає:

- а) завдання на складання схеми землеустрою і техніко-економічного обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальної одиниці;
- б) пояснювальну записку;
- в) рішення відповідного органу місцевого самоврядування про розроблення схеми землеустрою і техніко-економічного обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальної одиниці;
- г) характеристику природних умов адміністративно-територіальної одиниці;

г) інформацію про сучасний стан використання та охорони земель у межах адміністративно-територіальної одиниці (включаючи обмеження у використанні земель);

д) картограму категорій земель у розрізі угідь у межах відповідної території;

е) картограму агровиробничих груп ґрунтів та крутизни схилів;

є) еколого-економічне обґрунтування використання та охорони земель;

ж) техніко-економічні показники схеми землеустрою;

з) матеріали геодезичних вишукувань та землепорядного проектування;

и) інформацію про перспективний стан використання та охорони земель у межах адміністративно-територіальної одиниці;

і) схему запланованих заходів щодо раціонального використання та охорони земель;

ї) матеріали погодження схеми землеустрою і техніко-економічного обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальної одиниці, визначені статтею 186 Земельного кодексу України»;

11) статтю 47 викласти в такій редакції:

«Стаття 47. Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів

Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів розробляються з метою:

а) збереження природного різноманіття ландшафтів, охорони довкілля, підтримання екологічного балансу;

б) створення місць для організованого лікування та оздоровлення людей, масового відпочинку і туризму;

в) створення приміських зелених зон, збереження і використання об'єктів культурної спадщини;

г) проведення науково-дослідних робіт;

ґ) встановлення меж водоохоронних зон та прибережних захисних смуг;

д) визначення в природі (на місцевості) меж охоронних зон та інших обмежень у використанні земель, встановлених законами та прийнятими відповідно до них нормативно-правовими актами, а також інформування про такі обмеження землевласників, землекористувачів, інших фізичних та юридичних осіб.

Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів визначають місце розташування і розміри земельних ділянок, власників земельних ділянок, землекористувачів, у тому числі орендарів, межі територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого (округи і зони санітарної (гірничо-санітарної) охорони), рекреаційного та історико-культурного (охоронні зони) призначення, водоохоронних зон та прибережних захисних смуг, смуг відведення та берегових смуг водних шляхів, а також встановлюють режим використання та охорони їх територій.

Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх

режимоутворюючих об'єктів розробляються на підставі укладених договорів між замовниками документації із землеустрою та її розробниками.

Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду розробляються для біосферних заповідників, природних заповідників, національних природних парків, регіональних ландшафтних парків, ботанічних садів, дендрологічних парків, парків - пам'яток садово-паркового мистецтва та зоологічних парків на землях та земельних ділянках, що включаються до складу цих територій без вилучення у землевласників та землекористувачів.

Проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів включають:

- а) завдання на складання проекту землеустрою;
- б) пояснювальну записку;
- в) характеристику території із встановленням режиму використання земель природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів;
- г) довідку, що містить узагальнену інформацію про землі (території);
- г) матеріали геодезичних вишукувань та землевпорядного проектування;
- д) у межах населеного пункту - копію графічної частини генерального плану населеного пункту (за наявності), а за межами населеного пункту - копію відповідної містобудівної документації (за наявності) і копію рішення про затвердження такої документації;
- е) інформацію про перспективний стан використання та охорони земель у межах адміністративно-територіальної одиниці, яка є складовою схеми землеустрою і техніко-економічного обґрунтування використання та охорони земель відповідної адміністративно-територіальної одиниці (за наявності);
- є) план організації території з відображенням угідь, землевласників і землекористувачів, у тому числі земельних ділянок, щодо яких встановлені обмеження у використанні;
- ж) план меж земельних ділянок, що включаються до території природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, водного фонду та водоохоронних зон, меж обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів без їх вилучення у землевласників та землекористувачів;
- з) креслення перенесення в натуру (на місцевість) меж території природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення та земель водного фонду та водоохоронних зон, меж обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів;
- и) акт перенесення в натуру (на місцевість) меж території природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, меж обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів у натурі (на місцевості);
- і) перелік обмежень у використанні земельних ділянок;
- ї) матеріали погодження проекту землеустрою, встановлені статтею 186 Земельного кодексу України.

Межі територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського

призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон встановлюються і по суходолу, і по водному простору.

Рішення про затвердження проектів землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон одночасно є рішенням про встановлення меж таких територій»;

12) включити статтю 49 такого змісту:

«**Стаття 49.** Проекти землеустрою щодо приватизації земель державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій

Проекти землеустрою щодо приватизації земель державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій розробляються на підставі рішення органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування відповідно до їх повноважень за клопотанням працівників цих підприємств, установ та організацій.

Проекти землеустрою щодо приватизації земель державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій включають:

- а) завдання на складання проекту землеустрою;
- б) пояснювальну записку;
- в) рішення відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування про приватизацію земель;
- г) список осіб, які мають право на отримання у власність земельної частки (паю);
- г) матеріали нормативної грошової оцінки сільськогосподарських угідь підприємства;
- д) схему розподілу земель підприємств, установ, організацій на землі, що передаються у приватну власність та залишаються у державній або комунальній власності (лісогосподарського призначення, водного фонду, резервного фонду);
- е) матеріали розрахунку вартості і розмір земельної частки (паю) в умовних кадастрових гектарах;
- є) схему поділу сільськогосподарських угідь, що підлягають приватизації, на земельні ділянки;
- ж) матеріали погодження проекту землеустрою, встановлені статтею 186 Земельного кодексу України;
- з) відомості про обчислення площі земельної ділянки;
- и) кадастровий план земельної ділянки;
- і) перелік обмежень у використанні земельних ділянок;
- ї) матеріали перенесення меж земельних ділянок у натуру (на місцевість).

Після затвердження проекту землеустрою щодо приватизації земель державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій при перенесенні меж земельних ділянок у натуру (на місцевість) до нього долучаються:

- акт приймання-передачі межових знаків на зберігання;
- акт перенесення в натуру (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності»;

13) доповнити статтею 49¹ такого змісту:

«**Стаття 49¹.** Проекти землеустрою щодо організації території земельних часток (паїв)

Проекти землеустрою щодо організації території земельних часток (паїв) розробляються з метою формування земельних ділянок сільськогосподарських угідь, що підлягають розподілу між власниками земельних часток (паїв).

У разі необхідності в проектах землеустрою щодо організації території земельних часток (паїв) здійснюється перерахунок розміру в умовних кадастрових гектарах та вартості земельної частки (паю).

Із площі земельних ділянок, що підлягають розподілу, виключаються:

- а) деградовані, малопродуктивні, а також техногенно забруднені сільськогосподарські угіддя, що підлягають консервації;
- б) заболочені землі;
- в) землі, на яких розміщені розвідані родовища корисних копалин загальнодержавного значення, запаси яких затверджені у встановленому законодавством порядку;
- г) інші землі, які недоцільно використовувати для сільськогосподарських потреб.

Проекти землеустрою щодо організації території земельних часток (паїв) розробляються на підставі рішення відповідної сільської, селищної, міської ради чи районної державної адміністрації про виділення земельних ділянок у натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв).

Проекти землеустрою щодо організації території земельних часток (паїв) включають:

- а) завдання на складання проекту землеустрою;
- б) пояснювальну записку;
- в) рішення відповідної сільської, селищної, міської ради чи районної державної адміністрації про виділення земельних ділянок у натурі (на місцевості) власникам земельних часток (паїв);
- г) список осіб, які мають право на отримання у власність земельної частки (паю);
- г) матеріали розрахунку (за потреби - перерахунку) вартості і розмір земельної частки (паю) в умовних кадастрових гектарах;
- д) схему розподілу земельних ділянок власникам земельних часток (паїв);
- е) відомості про площу земельних ділянок, кадастрові номери земельних ділянок та перелік обмежень у їх використанні;
- є) матеріали погодження і затвердження проекту землеустрою, встановлені статтею 186 Земельного кодексу України;
- ж) матеріали перенесення меж земельних ділянок у натуру (на місцевість), сформованих за проектом.

Після виділення власникам земельних часток (паїв) земельних ділянок у натурі (на місцевості) до проекту землеустрою щодо організації території земельних часток (паїв) долучаються:

акт перенесення в натуру (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності;

акт приймання-передачі межових знаків на зберігання»;

14) статтю 51 викласти в такій редакції:

«Стаття 51. Проекти землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб

Проекти землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб розробляються в межах кварталу, мікрорайону, іншої частини території населеного пункту та за межами населеного пункту з метою формування земельних ділянок, на яких передбачається будівництво чи реконструкція об'єктів нерухомого майна.

Проекти землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб розробляються на підставі рішення відповідної сільської, селищної, міської ради або районної державної адміністрації.

Проекти землеустрою щодо впорядкування території для містобудівних потреб включають:

- а) завдання на складання проекту землеустрою;
- б) пояснювальну записку;

в) рішення відповідної сільської, селищної, міської ради або Ради міністрів Автономної Республіки Крим, обласної чи районної державної адміністрації про розроблення проекту землеустрою;

г) матеріали геодезичних вишукувань та землепорядного проектування;

г) копії правовстановлюючих документів на об'єкти нерухомого майна, розташовані на земельних ділянках, якщо права власності на такі об'єкти зареєстровані;

д) копії правовстановлюючих документів на земельні ділянки (за наявності);

е) перелік обмежень у використанні земельних ділянок;

є) план організації території для містобудівних потреб;

ж) план меж зон обмежень у використанні земель (земельних ділянок);

з) матеріали погодження проекту землеустрою, встановлені статтею 186 Земельного кодексу України;

и) викопіювання з детального плану території.

У разі формування земельної ділянки проект землеустрою щодо впорядкування територій для містобудівних потреб також включає:

а) відомості про обчислення площі земельної ділянки;

б) кадастровий план земельної ділянки;

в) перелік обмежень у використанні земельної ділянки;

г) акт приймання-передачі межових знаків на зберігання;

г) акт перенесення в натуру (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності;

д) матеріали перенесення меж земельної ділянки в натуру (на місцевість)»;

15) статтю 52 доповнити частинами четвертою та п'ятою такого змісту:

«Проекти землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь, розробляються на підставі укладених договорів між замовниками документації із землеустрою та її розробниками.

Проект землеустрою, що забезпечує еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь, включає:

а) завдання на складання проекту землеустрою;

б) пояснювальну записку;

в) документи, що підтверджують площу землеволодіння (землекористування);

г) матеріали геодезичних та землепорядних вишукувань;

г) матеріали ґрунтових обстежень (за наявності);

д) копії агрохімічних паспортів полів, земельних ділянок (за наявності таких паспортів) у разі здійснення за проектом заходів з організації сівозміни;

е) матеріали книги історії полів за останні три роки (за наявності);

є) матеріали погодження проекту землеустрою, встановлені статтею 186 Земельного кодексу України;

ж) план існуючого стану використання земель у розрізі землеволодінь та землекористувань, угідь, обмежень та особливих умов використання земель;

з) схему розміщення попередників сільськогосподарських культур (у разі здійснення за проектом заходів з організації сівозміни);

и) план агровиробничих груп ґрунтів та крутизни схилів;

і) план організації землеволодінь (землекористувань), впорядкування угідь, розміщення виробничих будівель і споруд, об'єктів інженерної та соціальної інфраструктури та заходів з охорони земель;

ї) план організації території сівозміни (проекування полів сівозміни з визначенням їх типів і видів з урахуванням спеціалізації сільськогосподарського виробництва, чергування сільськогосподарських культур у сівозміні) (у разі здійснення за проектом заходів з організації сівозміни);

й) матеріали перенесення в натуру (на місцевість) запроєктованих полів сівозміни (у разі здійснення за проектом заходів з організації сівозміни);

к) матеріали перенесення в натуру (на місцевість) меж земельних угідь (у разі здійснення за проектом зміни земельних угідь)»;

16) частину п'яту статті 53 замінити трьома частинами такого змісту:

«Проекти землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів розробляються на підставі рішення відповідної сільської, селищної, міської ради.

Проекти землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів включають:

- а) завдання на складання проекту землеустрою;
- б) пояснювальну записку;
- в) рішення відповідної сільської, селищної, міської ради про розроблення проекту землеустрою;
- г) вкопіювання з містобудівної документації (за наявності);
- г) матеріали геодезичних та землепорядних вишукувань;
- д) переліки земельних ділянок (земель), наданих у власність (користування) з кадастровими номерами, наданих у власність (користування) без кадастрових номерів, не наданих у власність чи користування у розрізі угідь, що використовуються без документів, які посвідчують право на них;
- е) переліки земельних ділянок, на які встановлено обмеження або обтяження;
- є) експлікацію земельних угідь за власниками та користувачами земельних ділянок;
- ж) відомості про обчислення площі земельних ділянок;
- з) план організації території населеного пункту;
- и) вкопіювання із кадастрових карт (планів) з відображенням існуючих (за наявності) та проектних меж відповідного населеного пункту;
- і) збірний план земельних ділянок, наданих у власність чи користування, та земельних ділянок, не наданих у власність чи користування;
- ї) плани сучасного та перспективного використання земель у межах відповідного населеного пункту;
- й) план розподілу земель за категоріями, власниками і користувачами (форма власності, вид речового права), угіддями з відображенням наявних обмежень (обтяжень);
- к) матеріали погодження проекту землеустрою, встановлені статтею 186 Земельного кодексу України.

У разі формування земельної ділянки проект землеустрою щодо впорядкування територій населених пунктів також включає:

- а) відомості про обчислення площі земельної ділянки;
- б) кадастровий план земельної ділянки;
- в) матеріали перенесення меж земельної ділянки в натуру (на місцевість);
- г) перелік обмежень у використанні земельних ділянок;
- г) акт приймання-передачі межових знаків на зберігання;
- д) акт перенесення в натуру (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності»;

17) статтю 54 викласти в такій редакції:

«Стаття 54. Робочі проекти землеустрою

Робочі проекти землеустрою складаються з метою реалізації заходів з рекультивативної порушених земель, консервації деградованих та малопродуктивних угідь, поліпшення сільськогосподарських і лісгосподарських угідь, захисту земель від ерозії, підтоплення, заболочення, вторинного засолення, висушення, зсувів, ущільнення, закислення, забруднення промисловими та іншими відходами, радіоактивними та хімічними речовинами.

Робочі проекти землеустрою розробляються на підставі рішення Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування.

Робочий проект землеустрою включає:

- а) завдання на складання робочого проекту землеустрою;
 - б) пояснювальну записку;
 - в) рішення Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування про розроблення робочого проекту землеустрою;
 - г) характеристику природних та агрокліматичних умов відповідної території;
 - г) матеріали ґрунтових та інших обстежень;
 - д) матеріали геодезичних вишукувань та землевпорядного проектування;
 - е) техніко-економічні показники робочого проекту землеустрою;
 - є) проектні рішення з визначення комплексу заходів та обсягу робіт з охорони земель;
 - ж) розрахунки кошторисної вартості щодо впровадження запроектованих заходів з охорони земель;
 - з) матеріали погодження робочого проекту землеустрою, встановлені статтею 186 Земельного кодексу України;
 - и) плани агровиробничих груп ґрунтів та крутизни схилів;
 - і) плани запроектованих заходів;
 - ї) матеріали перенесення проекту в натуру (на місцевість)»;
- 18) у статті 55:

назву після слів «Технічна документація із землеустрою щодо встановлення» доповнити словом «(відновлення)»;

частини першу і другу після слова «Встановлення» доповнити словом «(відновлення)»;

частину третю виключити;

доповнити частинами восьмою - десятою такого змісту:

«У разі якщо на підставі технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) передбачається здійснити передачу земельних ділянок державної чи комунальної власності у власність чи користування, така технічна документація розробляється на підставі дозволу, наданого Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органом виконавчої влади, органом місцевого самоврядування відповідно до повноважень, визначених статтею 122 Земельного кодексу України (у випадках, передбачених законом).

Якщо на підставі технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) передбачається здійснити передачу земельної ділянки державної чи комунальної власності у власність чи користування, на якій розташовано житловий будинок, право власності на який зареєстровано, така технічна документація розробляється на замовлення власника житлового будинку без надання дозволу Верховною Радою Автономної Республіки Крим, Радою міністрів Автономної Республіки Крим, органом виконавчої влади, органом місцевого самоврядування відповідно до повноважень, визначених статтею 122 Земельного кодексу України.

Технічна документація із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) включає:

- а) завдання на складання технічної документації із землеустрою;
- б) пояснювальну записку;
- в) рішення Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, відповідного органу виконавчої влади або органу

місцевого самоврядування про надання дозволу на розроблення технічної документації із землеустрою (у випадках, передбачених законом);

г) згоду власника земельної ділянки, а для земель державної та комунальної власності - органу, уповноваженого здійснювати розпорядження земельною ділянкою, на відновлення меж земельної ділянки користувачем;

г) довідку, що містить узагальнену інформацію про землі (території);

д) копію документа, що посвідчує фізичну особу, або копію виписки з Єдиного державного реєстру юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців;

е) копію документа, що посвідчує право на земельну ділянку (у разі проведення робіт щодо відновлення меж земельної ділянки в натурі (на місцевості));

є) копію правовстановлюючих документів на об'єкти нерухомого майна, розташовані на земельній ділянці (за умови якщо права власності на такі об'єкти зареєстровані);

ж) матеріали польових топографо-геодезичних робіт;

з) план меж земельної ділянки, складений за результатами зйомки, на якому відображаються зовнішні межі земельної ділянки із зазначенням власників (користувачів) суміжних земельних ділянок, усі поворотні точки меж земельної ділянки, лінійні проміри між точками на межах земельної ділянки, межі вкраплених земельних ділянок із зазначенням їх власників (користувачів);

и) кадастровий план земельної ділянки;

і) перелік обмежень у використанні земельної ділянки;

ї) у разі необхідності документ, що підтверджує повноваження особи діяти від імені власника (користувача) земельної ділянки при встановленні (відновленні) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості);

й) акт приймання-передачі межових знаків на зберігання, що включається до документації із землеустрою після виконання робіт із встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості) та закріплення їх межовими знаками»;

19) статтю 57 викласти в такій редакції:

«**Стаття 57.** Технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель
Технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель включає:

а) завдання на складання технічної документації із землеустрою;

б) пояснювальну записку;

в) рішення Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування про інвентаризацію земель (у разі якщо інвентаризація земель проводиться щодо земель державної чи комунальної власності);

г) копії документів, що містять вихідні дані, які використовувалися під час інвентаризації земель;

г) матеріали топографо-геодезичних вишукувань;

д) переліки земельних ділянок (земель) у розрізі за категоріями земель та угіддями, наданих у власність (користування) з кадастровими номерами, наданих у власність (користування) без кадастрових номерів, не наданих у власність чи користування, що використовуються без документів, які посвідчують право на них, що використовуються не за цільовим призначенням, невитребуваних земельних часток (паїв), відумерлої спадщини;

е) пропозиції щодо узгодження даних, отриманих у результаті проведення інвентаризації земель, з інформацією, що міститься у документах, що посвідчують право на земельну ділянку, та Державному земельному кадастрі;

є) робочий і зведений інвентаризаційні плани;

ж) матеріали погодження технічної документації із землеустрою, встановлені статтею 186 Земельного кодексу України.

У разі формування земельної ділянки технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель також включає:

а) відомості про обчислення площі земельної ділянки;
б) кадастровий план земельної ділянки;
в) перелік обмежень у використанні земельних ділянок;
г) акт перенесення в натуру (на місцевість) меж охоронних зон, зон санітарної охорони, санітарно-захисних зон і зон особливого режиму використання земель за їх наявності;

г) акт приймання-передачі межових знаків на зберігання;

д) матеріали перенесення меж земельної ділянки в натуру (на місцевість)»;

20) у пункті «г» частини другої статті 67 слова «проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення» замінити словами «проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів».

3. У Законі України «Про порядок виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 38, ст. 314):

1) у частині першій статті 5:

в абзаці шостому слова «та виготовлення технічної документації, яка необхідна для складання документів, що посвідчують право власності на земельну ділянку» замінити словами «та виготовлення відповідної документації із землеустрою»;

в абзаці сьомому слова «та виготовлення технічної документації, яка необхідна для складання документів, що посвідчують право на земельну ділянку» виключити;

2) абзац третьої частини першої статті 8 викласти в такій редакції:

«технічну документацію із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості)»;

3) у частині першій статті 11 слова «на підставі технічної документації із землеустрою щодо складання документів, що посвідчують право власності на земельну ділянку» замінити словами «на підставі проектів землеустрою щодо організації території земельних часток (паїв) або технічної документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості)».

4. У Законі України «Про охорону земель» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 39, ст. 349; 2012 р., № 49, ст. 555; 2014 р., № 6-7, ст. 80):

1) у пункті 1 статті 18:

в абзаці третьому слова «проектом рекультивації земель» замінити словами «робочим проектом землеустрою»;

в абзаці шостому слова «проектами землеустрою щодо» замінити словами «робочими проектами землеустрою, стосовно»;

2) статтю 25 викласти в такій редакції:

«Стаття 25. Документація із землеустрою в галузі охорони земель

Документацією із землеустрою в галузі охорони земель є схеми землеустрою і техніко-економічні обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць та робочі проекти землеустрою.

Склад документації із землеустрою в галузі охорони земель та порядок її погодження і затвердження встановлюються Земельним кодексом України та Законом України «Про землеустрій».

Власники землі та землекористувачі забезпечують виконання заходів з охорони земель та обмежень у використанні земель, передбачених документацією із землеустрою в галузі охорони земель»;

3) у статті 36:

у частині четвертій слова «проектної документації із землеустрою» замінити словами «документації із землеустрою»;

у частині п'ятій слова «робочих проектів рекультивації, захисту земель від ерозії та іншої документації із землеустрою» замінити словами «схем землеустрою і техніко-економічного обґрунтування використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, робочих проектів землеустрою»;

4) у статті 52:

у частині другій слова «робочих проектів з рекультивації порушених земель та підвищення родючості ґрунтів» замінити словами «робочих проектів землеустрою»;

у частині четвертій слова «проектах рекультивації порушених земель» замінити словами «робочих проектах землеустрою»;

5) в абзаці четвертому частини п'ятої статті 55 слова «проектів консервації земель» замінити словами «робочих проектів землеустрою».

5. В абзаці дев'ятому пункту «а» частини першої статті 6 Закону України «Про державний контроль за використанням та охороною земель» (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., № 39, ст. 350; 2012 р., № 49, ст. 555; 2014 р., № 6-7, ст. 80) слова «проектом рекультивації земель» замінити словами «робочим проектом землеустрою».

6. У частині першій статті 9 Закону України «Про державну експертизу землевпорядної документації» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 38, ст. 471; 2008 р., № 48, ст. 358; 2010 р., № 5, ст. 40; 2013 р., № 19-20, ст. 189, № 36, ст. 472, із змінами, внесеними Законом України від 12 лютого 2015 року № 191-VIII):

абзац другий виключити;

абзац п'ятий викласти в такій редакції:

«проекти землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів»;

абзац десятий замінити двома абзацами такого змісту:

«проекти землеустрою щодо приватизації земель державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій;

технічна документація із землеустрою щодо інвентаризації земель у разі формування земельних ділянок за рахунок особливо цінних земель, земель лісогосподарського призначення, а також земель водного фонду, природоохоронного, оздоровчого, рекреаційного та історико-культурного призначення».

У зв'язку з цим абзац одинадцятий вважати абзацом тринадцятим.

7. Частину першу статті 25 Закону України «Про землі енергетики та правовий режим спеціальних зон енергетичних об'єктів» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 1, ст. 1) викласти в такій редакції:

«Спеціальні зони об'єктів енергетики зазначаються у схемах землеустрою і техніко-економічному обґрунтуванні використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектах землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісогосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів, проектах землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь, проектах землеустрою щодо відведення земельних ділянок, технічній документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), іншій визначеній законом документації із землеустрою».

8. Частину першу статті 9 Закону України «Про правовий режим земель охоронних зон об'єктів магістральних трубопроводів» (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 37, ст. 371) викласти в такій редакції:

«1. Охоронні зони об'єктів магістральних трубопроводів зазначаються у схемах землеустрою і техніко-економічному обґрунтуванні використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектах землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів, проектах землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь, проектах землеустрою щодо відведення земельних ділянок, технічній документації із землеустрою щодо встановлення (відновлення) меж земельної ділянки в натурі (на місцевості), іншій визначеній законом документації із землеустрою».

9. У Законі України «Про Державний земельний кадастр» (Відомості Верховної Ради України, 2012 р., № 8, ст. 61; 2013 р., № 36, ст. 472, № 40, ст. 535):

1) у статті 21:

у частині першій:

абзац третій доповнити словами «та у разі зміни меж суміжних земельних ділянок їх власниками»;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

«на підставі технічної документації із землеустрою щодо проведення інвентаризації земель - за результатами інвентаризації земель»;

доповнити абзацом п'ятим такого змісту:

«на підставі проектів землеустрою щодо організації території земельних часток (паїв) - у разі виділення в натурі (на місцевості) земельних ділянок власникам земельних часток (паїв)»;

пункт «а» частини другої доповнити абзацом четвертим такого змісту:

«на підставі технічної документації із землеустрою щодо інвентаризації земель»;

абзац третій частини четвертої викласти в такій редакції:

«на підставі схем землеустрою і техніко-економічних обґрунтувань використання та охорони земель адміністративно-територіальних одиниць, проектів землеустрою, що забезпечують еколого-економічне обґрунтування сівозміни та впорядкування угідь, проектів землеустрою щодо організації території земельних часток (паїв), проектів землеустрою щодо приватизації земель державних і комунальних сільськогосподарських підприємств, установ та організацій, проектів землеустрою щодо впорядкування території населених пунктів, технічної документації із землеустрою щодо інвентаризації земель»;

у частині п'ятій слова «проектів землеустрою щодо створення нових та впорядкування існуючих землеволодінь і землекористувань» замінити словами «проектів землеустрою щодо організації і встановлення меж територій природно-заповідного фонду та іншого природоохоронного призначення, оздоровчого, рекреаційного, історико-культурного, лісгосподарського призначення, земель водного фонду та водоохоронних зон, обмежень у використанні земель та їх режимоутворюючих об'єктів»;

у частині одинадцятій слова «документації із землеустрою щодо встановлення в натурі (на місцевості) державного кордону України» замінити словами «технічної документації із землеустрою щодо визначення та встановлення в натурі (на місцевості) державного кордону України»;

2) пункт 7 розділу VII «Прикінцеві та перехідні положення» викласти в такій редакції:

«7. До державної реєстрації права державної чи комунальної власності на земельні ділянки формування земельних ділянок за рахунок земель державної та комунальної власності, визначення їх угідь, а також віднесення таких земельних

ділянок до певних категорій може здійснюватися на підставі технічної документації із землеустрою щодо інвентаризації земель».

II. Прикінцеві та перехідні положення

1. Цей Закон набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування.

2. Прийняті і не виконані до набрання чинності цим Законом рішення Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, органів виконавчої влади або органів місцевого самоврядування про надання дозволів на розроблення проектів землеустрою щодо створення нових та впорядкування існуючих землеволодінь і землекористувань зберігають чинність протягом двох років з дня набрання чинності цим Законом, а розроблені відповідно до цих рішень проекти землеустрою після погодження в порядку, встановленому статтею 186¹ Земельного кодексу України, підлягають затвердженню органом, який надав дозвіл на їх розроблення, та є підставою для внесення відповідних відомостей до Державного земельного кадастру.

3. Проекти землеустрою щодо створення нових та впорядкування існуючих землеволодінь і землекористувань, затверджені рішенням Верховної Ради Автономної Республіки Крим, Ради міністрів Автономної Республіки Крим, відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування до набрання чинності цим Законом, є підставою для внесення відповідних відомостей до Державного земельного кадастру.

4. Кабінету Міністрів України у шестимісячний строк з дня набрання чинності цим Законом:

привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом.

<http://zakon.rada.gov.ua>

**КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА**

від 4 червня 2015 р. № 363

**Про внесення змін до Порядку декларування зерна
суб'єктами зберігання зерна**

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

Внести до Порядку декларування зерна суб'єктами зберігання зерна, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 12 грудня 2002 р. № 1877 (Офіційний вісник України, 2002 р., № 51, ст. 2307; 2007 р., № 24, ст. 982; 2011 р., № 85, ст. 3102; 2013 р., № 42, ст. 1501), такі зміни:

в абзаці другому пункту 2 слова «регіональних ресурсів,» виключити;

у додатку 2 до Порядку слова «регіональні ресурси» виключити.

<http://www.kmu.gov.ua/>

**КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ
ПОСТАНОВА**

від 14 травня 2015 р. № 458-р

Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності, яка підлягає державному ветеринарно-санітарному контролю та нагляду, і визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю) Державною ветеринарною та фітосанітарною службою

Кабінет Міністрів України **постановляє**:

1. Затвердити критерії, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності, яка підлягає державному ветеринарно-санітарному контролю та нагляду, і визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю) Державною ветеринарною та фітосанітарною службою, згідно з додатком.

2. Визнати такою, що втратила чинність, постанову Кабінету Міністрів України від 24 вересня 2008 р. № 848 «Про затвердження критеріїв оцінки ступеня ризику від провадження господарської діяльності, яка підлягає державному ветеринарно-санітарному контролю та нагляду» (Офіційний вісник України, 2008 р., № 73, ст. 2453).

КРИТЕРІЇ,

за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності, яка підлягає державному ветеринарно-санітарному контролю та нагляду, і визначається періодичність проведення планових заходів державного нагляду (контролю) Державною ветеринарною та фітосанітарною службою

1. Критеріями, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності, яка підлягає державному ветеринарно-санітарному контролю та нагляду, є:

можливість виникнення біологічних, хімічних, фізичних ризиків, пов'язаних з вирощуванням (виробництвом) продукції, а також розведенням, утриманням, обігом, торгівлею, зберіганням, утилізацією об'єктів санітарних заходів;

наявність фактів порушення суб'єктами господарювання законодавства, якщо це створює загрозу поширення інфекційних хвороб, масових неінфекційних захворювань (отруєнь) та радіаційних уражень тварин.

2. Відповідно до встановлених критеріїв суб'єкти господарювання належать до одного з трьох ступенів ризику - високого, середнього та незначного.

3. До суб'єктів господарювання з високим ступенем ризику відносяться суб'єкти, які:

1) провадять діяльність з:

розведення, вирощування, утримання та/або обігу сільськогосподарських та диких тварин, птиці, риби та інших гідробіонтів (на територіях, де запроваджено карантинні обмеження або карантин у місцях виникнення і розповсюдження заразних хвороб тварин);

забою тварин, виробництва та/або обігу об'єктів санітарних заходів, загальний обсяг виробництва та обігу яких за календарний рік, що передує плановому, становить 1000 кілограмів та більше;

2) є операторами агропродовольчих ринків;

3) протягом двох років, що передують плановому, але не менш як за результатами двох останніх заходів державного нагляду (контролю) допустили порушення вимог законодавства та не виконали припис органу державного нагляду (контролю), рішення суду щодо усунення порушень законодавства;

4) використовують сировину тваринного походження, яка походить з територій та господарств, де запроваджено карантинні обмеження або карантин тварин.

4. До суб'єктів господарювання із середнім ступенем ризику відносяться суб'єкти, які:

1) провадять діяльність з:

розведення, вирощування, утримання та/або обігу сільськогосподарських тварин, птиці, риби та інших гідробіонтів, загальний обсяг введення в обіг яких за календарний рік, що передує плановому, становить більше двох оформлених партій;

виробництва, зберігання кормів, кормових добавок, преміксів, загальний обсяг виробництва (використання та/або зберігання) яких за календарний рік, що передує плановому, становить більше трьох оформлених партій;

переробки продуктів бджільництва, продуктів тваринного походження для промислового використання;

виробництва та/або обігу кормів тваринного походження, відходів тваринного походження;

виращування, утримання та/або обігу домашніх, диких, екзотичних, зоопаркових, циркових тварин, хутрових звірів;

2) протягом останніх трьох років, що передують плановому, але не менш як за результатами двох останніх заходів державного нагляду (контролю) допустили порушення вимог законодавства та строків виконання приписів органу державного нагляду (контролю), рішення судів щодо усунення порушень законодавства;

3) використовують відходи тваринного походження.

5. До суб'єктів господарювання з незначним ступенем ризику відносяться суб'єкти, що провадять господарську діяльність з розведення, виращування, утримання непродуктивних тварин, оптової, роздрібної торгівлі харчовими продуктами, інші суб'єкти господарювання, які не відносяться до суб'єктів господарювання з високим та середнім ступенями ризику.

6. Планові заходи державного нагляду (контролю) за діяльністю суб'єктів господарювання здійснюються з такою періодичністю:

з високим ступенем ризику - не частіше одного разу на рік;

із середнім ступенем ризику - не частіше одного разу на три роки;

з незначним ступенем ризику - не частіше одного разу на п'ять років.

7. У разі коли за результатами не менш як двох останніх заходів державного нагляду (контролю), здійснених протягом останніх трьох років, не виявлено фактів порушення вимог законодавства у галузі ветеринарної медицини та безпечності харчових продуктів, наступна планова перевірка такого суб'єкта господарювання проводиться не раніше ніж через установлений для відповідного ступеня ризику період, збільшений у 1,5 раза.

8. У разі коли суб'єкт господарювання може бути віднесений одночасно до двох або більше ступенів ризику, такий суб'єкт належить до більш високого ступеня ризику з тих, до яких він може бути віднесений.

<http://www.kmu.gov.ua/>

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 4 червня 2015 р. № 569-р

Про звільнення Немировського І.Я. з посади заступника Голови Державної інспекції сільського господарства України

Звільнити Немировського Ігоря Яковича з посади заступника Голови Державної інспекції сільського господарства України за власним бажанням.

<http://www.kmu.gov.ua/>

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ РОЗПОРЯДЖЕННЯ

від 26 червня 2015 р. № 633-р

Про призначення Гвозденка П.В. першим заступником Голови Державного агентства рибного господарства України

Призначити Гвозденка Павла Валерійовича першим заступником Голови Державного агентства рибного господарства України.

<http://www.kmu.gov.ua/>

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА УКРАЇНИ
 МІНІСТЕРСТВО ЕКОЛОГІЇ ТА ПРИРОДНИХ РЕСУРСІВ УКРАЇНИ
НАКАЗ

від 3 червня 2015 р. № 208/179

Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства аграрної політики України, Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 11 листопада 2005 року № 623/404

Відповідно до статті 27 Закону України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів» та пункту 16 Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств, інших органів виконавчої влади, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 1992 року № 731, **НАКАЗУЄМО:**

1. Визнати таким, що втратив чинність, наказ Міністерства аграрної політики України, Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 11 листопада 2005 року № 623/404 «Про затвердження Інструкції про порядок спеціального використання риби та інших водних живих ресурсів», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 06 грудня 2005 року за № 1458/11738.

2. Департаменту тваринництва Міністерства аграрної політики та продовольства України (Кваша М.М.) в установленому порядку забезпечити подання цього наказу на державну реєстрацію до Міністерства юстиції України.

3. Цей наказ набирає чинності з дня набрання чинності постановою Кабінету Міністрів України про затвердження порядку здійснення спеціального використання водних біоресурсів у внутрішніх рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах), внутрішніх морських водах, територіальному морі, виключній (морській) економічній зоні та на континентальному шельфі України, але не раніше дня його офіційного опублікування.

4. Контроль за виконанням наказу покласти на першого заступника Міністра аграрної політики та продовольства України Краснопольського Я.В. та заступника Міністра екології та природних ресурсів України Курикіна С.І.

<http://minagro.gov.ua/>
<http://www.menr.gov.ua/>

2. ПРОЕКТИ АКТІВ ЗАКОНОДАВСТВА

ВЕРХОВНА РАДА УКРАЇНИ

Постанова «Про відхилення проекту Закону України про внесення змін до Закону України «Про оцінку земель» щодо доповнення переліку суб'єктів оціночної діяльності, які не можуть проводити експертну оцінку»

Номер, дата реєстрації: 2113/П від 02.06.2015

Ініціатор: Народний депутат України Кутовий Т.В.

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є :**

Проект Закону України про внесення змін до Закону України «Про оцінку земель» щодо доповнення переліку суб'єктів оціночної діяльності, які не можуть проводити експертну оцінку (реєстр. № 2113), поданий народним депутатом України Ліньком Д.В., відхилити.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції» щодо звільнення від сплати за користування земельними ділянками приватної власності (земельних часток (паїв))»

Номер, дата реєстрації: 2992 від 02.06.2015

Ініціатор: Народний депутат України Матейченко К.В.

Метою прийняття Закону є вжиття тимчасових заходів для врегулювання земельних відносин на окупованих територіях та в прикордонних районах на сході України, а також з метою забезпечення безпеки життя мирного населення, та для врегулювання дій спеціального режиму оподаткування для виробників сільськогосподарської продукції.

14 квітня 2014 року Указом Президента України розпочато Антитерористичну операцію, ведуться фактично бойові дії, які унеможливають будь-яку господарську діяльність у зоні їх проведення.

2 вересня 2014 року Верховна Рада України прийняла Закон «Про тимчасові заходи на період проведення антитерористичної операції» № 1669-VII.

Для захисту конституційних прав і свобод своїх громадян - підприємців, на період проведення антитерористичної операції необхідно вжити заходів щодо їх підтримки в умовах, які фактично мають ознаки воєнного стану.

Суб'єкти господарювання - які займаються виробництвом сільськогосподарської продукції та її переробкою на власних чи орендованих потужностях на Сході України, в зоні проведення тимчасової антитерористичної операції та/або буферних зонах, прилеглих до лінії розмежування зони антитерористичної операції, опинились в ситуації коли ні на законодавчому ні на фізичному рівні вони не захищені.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо єдиної правової долі земельної ділянки та розміщеного на ній об'єкта нерухомості)»

Номер, дата реєстрації: 2027а від 04.06.2015

Ініціатори: Народні депутати України Алексєєв І.С., Лунченко В.В., Сторожук Д.А., Кулініч О.І., Бакуменко О.Б.

Проект Закону розроблено з метою усунення прогалин у правовому регулюванні питань, пов'язаних з переходом права користування земельною ділянкою у разі набуття права власності на житловий будинок, будівлю або споруду, що розміщені на ній.

Проект Закону розроблено з метою усунення прогалин та удосконалення окремих норм земельного законодавства, які регулюють перехід прав користування земельною ділянкою.

Частиною 2 статті 120 Земельного кодексу України та частиною третьою статті 7 Закону України «Про оренду землі» передбачено «автоматичне» припинення договору про встановлення права користування земельною ділянкою, в тому числі оренди земельної ділянки у разі набуття права власності на житловий будинок, будівлю або споруду, що розташовані на ній, та, відповідно, виникнення права користування такою земельною ділянкою в нового власника нерухомості.

Проте зазначена норма на практиці є нежиттєздатною, оскільки законодавство вимагає дотримання встановленого порядку укладення та припинення договорів. Так, відповідно до частини першої статті 654 Цивільного кодексу України зміна або розірвання договору вчиняється в такій самій формі, що й договір, що змінюється або розривається, якщо інше не встановлено договором або законом чи не впливає із звичаїв ділового обороту. Якщо ж об'єкт нерухомості розташований на земельній ділянці державної або комунальної власності, передача в користування (в тому числі оренду) такої земельної ділянки здійснюється на підставі рішення відповідного органу виконавчої влади або органу місцевого самоврядування (частина перша статті 124 Земельного кодексу України).

Ігнорування цього порядку однією із сторін призводить до численних спорів у судах стосовно розірвання договорів, в першу чергу, оренди земельної ділянки або визнання права користування земельною ділянкою за власником нерухомості.

По – перше, існували випадки (ВСУ, 06.06.2011 № 3–53Гс11, ВСС 02.04.2014 № 6-49973св13), коли орендодавець відмовлявся надати згоду на розірвання договору або ухилявся від такого розірвання договору оренди у випадку зміни власника будівлі. Така невизначеність створює проблеми для попереднього власника нерухомості (несе ризик пошкодження майна, має виконувати всі обов'язки за договором), для нового власника (недостатня визначеність титулу, проблеми з наступним відчуженням).

По – друге, у зв'язку з плутаниною, хто є орендарем фактично та юридично, внаслідок невизначеності процедури власник стикається з проблемою подання позову до неналежного відповідача, що тягне відмову у задоволенні позову: втрати коштів, часу, порушення інтересів.

По – третє, для здійснення забудови особа повинна мати на земельну ділянку на основі одного з правових титулів. Якщо об'єкт незавершеного будівництва було передано іншій особі (продано, успадковано тощо), то без переоформлення прав на землю (в тому числі права оренди), здійснення будівництва буде незаконним. Так у разі проведення державної реєстрації права власності з видачею свідоцтва на новозбудовані чи реконструйовані об'єкти нерухомого майна заінтересованою особою є замовник будівництва, крім окремих визначених випадків. *Для проведення державної реєстрації права власності з видачею свідоцтва на новозбудований об'єкт нерухомого майна заявник подає: документ, що підтверджує виникнення, перехід та припинення речових прав на земельну ділянку; Документи, що підтверджують виникнення, перехід та припинення права власності на такий об'єкт нерухомого майна, заявник не подає (п.49 Порядку державної реєстрації прав на нерухоме майно та їх обтяжень).*

По – четверте, порушення, пов'язані з недотриманням вимог про перехід прав на земельну ділянку внаслідок переходу права власності на нерухомість, в тому числі при винесенні Розпорядження місцевої ради на розробку проекту землеустрою (коли власником є територіальна громада), є підставою визнання договору оренди недійсним (26 березня 2015 року Справа № 5011-38/16046-2012 Вищий господарський суд України)

По – п'яте, орендар сплачує орендну плату за користування відповідною земельною ділянкою. Відповідно чітке врегулювання відносин – а саме неоспорюване встановлення правового зв'язку між новим власником будівлі та власником земельної

ділянки сприяє уникненню проблем з її сплатою. Особливо це актуально для земель державної власності та власності територіальних громад, оскільки напряму впливає на стабільність наповнення бюджету, зменшення витрат на ведення судових спорів щодо стягнення такої плати з належного відповідача, а також сплату земельного податку з даних коштів. По – шосте, «відсутній імперативний обов'язок органу місцевого самоврядування прийняти рішення про укладення договору оренди землі з особою, яка набула права власності на об'єкт нерухомості, що на цій землі розташований, поза межами встановленої законом процедури» (Рішення Верховного Суду України, 06.06.2011 № 3–53гс11). Законопроектом запропоновано таку процедуру. По – сьоме, наразі часто використовується механізм відмови орендаря від права оренди, хоча відповідно до статті 31 Закону України «Про оренду землі» розірвання договору оренди землі в односторонньому порядку не допускається, якщо інше не передбачено законом або цим договором. По - п'яте, існує ризик визнання недійсним договору оренди землі, якщо орендарем є не власник нерухомості.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання окремих питань правового статусу земель фермерського господарства»

Номер, дата реєстрації: 2028а від 04.06.2015

Ініціатори: Народні депутати України Бакуменко О.Б., Кулініч О.І., Івченко В.Є., Кучер М.І., Лунченко В.В., Мартиняк С.В., Лабазюк С.П., Мушак О.П., Сторожук Д.А.

Основною метою законопроекту є сприяння збільшенню кількості нових фермерських господарств та їх ефективному розвитку. Мети пропонується досягти шляхом спрощення процедури їх утворення, що також дозволить знизити рівень корупції.

Земельним кодексом та Законом України «Про фермерське господарство» передбачена вкрай недосконала процедура передачі земельної ділянки із земель державної та комунальної власності. Зокрема, необхідною умовою для отримання такої земельної ділянки визначено наявність у засновника фермерського господарства досвіду роботи у сільському господарстві або наявність освіти, здобутої в аграрному навчальному закладі. При цьому, по-перше, законом ігнорується той факт, що наявність зазначеної освіти і досвіду не є беззаперечною умовою для ведення ефективного сільськогосподарського виробництва. По-друге, ця норма створює невиправданий бар'єр для залучення до сільського виробництва населення міських населених пунктів, що на даний час є доцільним з урахуванням надмірної урбанізації та масового відтоку сільського населення до міст. З огляду на наведене, правом на утворення фермерського господарства мають бути наділені усі громадяни України, незалежно від їх освіти та досвіду роботи.

Недосконалими є і норми, що регулюють питання статусу земель, які використовуються для ведення фермерського господарства. Зокрема, належним чином не визначений вид використання (цільового призначення) таких земельних ділянок. Так, статтею 1 Закону України «Про фермерське господарство», фермерське господарство визначене як форма підприємницької діяльності громадян, які виявили бажання виробляти товарну сільськогосподарську продукцію, займатися її переробкою та реалізацією з метою отримання прибутку. У той же час у Земельному кодексі України поняття земель для товарного сільськогосподарського виробництва та земель для ведення фермерського господарства використовуються як окремі поняття. Простежується ця плутанина також і на підзаконному рівні. Так, Класифікацією видів цільового призначення земель, затвердженою наказом Державного комітету України із земельних ресурсів від 23.07.2010 № 548, зареєстрованим в Міністерстві юстиції

України 1 листопада 2010 р. за № 1011/18306, землі для ведення товарного сільськогосподарського виробництва та для ведення фермерського господарства є окремими видами цільового призначення землі. У результаті на практиці земельні ділянки передаються у власність та користування як з одним, так і з іншим цільовим призначенням. Дана ситуація використовується також на тіньовому ринку для виведення земельних ділянок з-під дії мораторію на відчуження та зміну цільового призначення сільськогосподарських земель, встановленого пунктом 15 Перехідних положень Земельного кодексу України (адже формально земельні ділянки для ведення фермерського господарства під дію вказаної заборони не підпадають). Враховуючи викладене, існує потреба у законодавчому закріпленні земельних ділянок фермерських господарств як земель для ведення товарного сільськогосподарського виробництва.

Крім того, існують проблеми і у визначеному законом механізмі оформлення прав користування землями фермерського господарства. Так, нормами Земельного кодексу України та Закону України «Про фермерське господарство» передбачена можливість оренди громадянами земельних ділянок для ведення фермерського господарства. Проте законом не визначений порядок використання зазначених земельних ділянок фермерськими господарствами як суб'єктами господарювання. Незважаючи на те, що фактично земельною ділянкою користується фермерське господарство, право оренди в даному випадку продовжує бути зареєстрованим за фізичною особою. Внаслідок цього, фермерське господарство позбавлене юридичної можливості сплачувати орендну плату, а також нести інші обов'язки і користуватись правами орендаря. Вирішити дану правову колізію доволі просто – достатньо чітко визначити фермерське господарство як користувача землі, що передається особі, яка є засновником такого господарства.

Ще однією проблемою у сфері правового регулювання питань функціонування фермерських господарств, є передбачена частиною другою статті 134 Земельного кодексу України можливість набуття прав на землю для зазначених потреб без проведення земельних аукціонів. Норма, яка була запроваджена для сприяння розвитку фермерства, як форми малого підприємництва на селі, на практиці стала широко використовуватись для поповнення земельних банків великих аграрних підприємств в обхід земельних торгів, з використанням господарств, що є афілійованими з цими підприємствами. Інші ж фермерські господарства, в результаті, обмежуються у можливості одержання земель державної та комунальної власності. Крім того, вказана проблема живить корупцію, адже наявність в руках чиновника права на свій розсуд визначати, кому має належати земля, неодмінно призводить до бажання отримати із цього неправомірні зиски. Натомість, передача земель фермерським господарствам на відкритих аукціонах дозволила б знизити рівень корупції, збільшити надходження до місцевих бюджетів, та надати доступ до земельних ресурсів більш широкому колу громадян.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо переходу права оренди земельної ділянки»

Номер, дата реєстрації: 2059а від 11.06.2015

Ініціатор: Народний депутат України Кононенко І.В.

Метою проекту Закону є дерегуляція господарської діяльності, переведення норм статті 120 Земельного кодексу України із ряду декларативних в ряд дієвих, спрощення процедури переходу права користування земельною ділянкою у зв'язку з набуттям права власності на житловий будинок, будівлю споруду, скорочення функцій та удосконалення процедур адміністративного регулювання економіки.

Пропонується привести ряд законів у відповідність до норм статті 120 Земельного кодексу України та передбачити дієвий механізм реалізації даної статті.

Законопроектом пропонується процедура згідно з якою перехід права користування земельною ділянкою та реєстрація такого права користування відбувається одночасно з переходом права власності на житловий будинок будівлю споруду до набувача таких об'єктів. Реєстрація права користування буде здійснюватися тим самим суб'єктом, що реєструє право власності на житловий будинок будівлю споруду за новим власником.

Проектом Закону передбачається створення дієвого механізму, що скоротить функцій, удосконалення процедур адміністративного регулювання економіки та створить єдиний порядок переходу права користування земельною ділянкою у зв'язку з переходом права власності на житловий будинок, будівлю чи споруду, який на теперішні момент не існує у зв'язку неврегульованістю питання та тим фактом, що рішення, щодо розпорядження земельними ділянками приймають органи місцевого самоврядування та органи державної влади на яких покладено функцію розпорядження землями державної власності, які встановлюють свої власні процедури вирішення даного питання

Законопроект розроблено для приведення норм Цивільного кодексу України, Закону України «Про оренду землі» та Закону України «Про державну реєстрацію речових прав на нерухоме майно та їх обтяжень» в частині переходу права користування земельною ділянкою у зв'язку з переходом права власності на житловий будинок, будівлю, споруду, їх частину чи групу до нового власника у відповідність до норм Земельного кодексу України, що регулюють зазначене питання.

Стаття 120 Земельного кодексу України передбачає, що у разі набуття права власності на жилий будинок, будівлю або споруду, що перебувають у власності, користуванні іншої особи, припиняється право власності/ право користування земельною ділянкою, на якій розташовані ці об'єкти і, що до особи, яка набула право власності на жилий будинок, будівлю або споруду, розміщені на земельній ділянці, що перебуває у власності/ користуванні іншої особи, переходить право власності/користування на земельну ділянку або її частину, на якій вони розміщені, без зміни її цільового призначення. Дана стаття на даний момент має декларативний характер, діюче законодавство не надає набувачу права власності на житловий будинок, будівлю споруду безумовного права на отримання земельної ділянки для експлуатації таких об'єктів. Крім того, для того, щоб скористатися даним правом особа має вчинити ряд дій (в тому числі отримати рішення органів місцевого самоврядування чи органів державної влади на яких покладено функцію розпорядження землями державної власності), що відтермінують можливість реалізації такого права на значний проміжок часу.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до статті 15 Закону України «Про оренду землі» (щодо індексації орендної плати за земельні ділянки)

Номер, дата реєстрації: 2083а від 16.06.2015

Ініціатор: Народний депутат України Вадатурський А.О.

Метою законопроекту є законодавче закріплення необхідності перегляду орендної плати за земельні ділянки щороку не пізніше 31 січня, виходячи з динаміки коливання курсу гривні по відношенню до основних іноземних валют за попередній рік (за умови, що такі коливання перевищують 10 %), у випадку непроведення індексації нормативної грошової оцінки земельних ділянок у визначені Законом спосіб і строки.

Згідно чинного законодавства і практики, що склалася в Україні, договори оренди укладаються в середньому на термін 5-7 років і більше. При цьому, жодний нормативно-правовий акт не захищає належним чином власників землі, які є розпорощеними, представляють кожен свої власні інтереси і не можуть відстояти свої

права. Це відображається в тому, що орендодавці не мають змоги добитися перегляду орендної плати протягом всього терміну дії договорів оренди землі.

Це особливо актуально в умовах тотальної економії видатків на соціальну сферу та замороження розмірів державних соціальних стандартів і гарантій, скорочення фінансування соціальних програм, обмеження заробітної плати працівників бюджетної сфери, підвищення тарифів на житлово-комунальні послуги.

Проте, особливо на рівень життя населення впливає стрімке падіння курсу національної валюти. Так, упродовж 2014 року гривня подешевшала в три рази у відношенні до основних іноземних валют. Девальвація стала однією з причин інфляції. Ріст споживчих цін в Україні в грудні 2014 року відносно грудня 2013 року склав 24,9%, така ж негативна динаміка зберігається і впродовж першого півріччя поточного року.

Незмінність орендної плати за земельні ділянки протягом терміну дії договору оренди на фоні значної девальвації національної валюти призводить до суттєвого зменшення реального рівня доходів населення в сільській місцевості, зниження його купівельної спроможності (оскільки ціни та тарифи зростають), і як наслідок – до збільшення зубожіння населення, котре опиняється за межею бідності.

Враховуючи значну девальвацію національної валюти та її негативний вплив на купівельну спроможність громадян, з метою перерозподілу прибутків від орендарів земельних ділянок на користь орендодавців – власників таких ділянок, відновлення соціальної справедливості та недопущення зубожіння населення, необхідно щороку не пізніше 31 січня здійснювати індексацію орендної плати за земельні ділянки з урахуванням коливання курсу гривні по відношенню до основних іноземних валют за попередній рік (за умови, що такі коливання перевищують 10 %).

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до статті 255 Податкового кодексу України щодо звільнення від оподаткування води, що використовується для гідротехнічної меліорації земельних ділянок сільськогосподарського призначення»

Номер, дата реєстрації: 2088а від 16.06.2015

Ініціатори: Народні депутати України Хлань С.В., Гордєєв А.А.

Метою Законопроекту є підтримка вітчизняних сільгосптоваровиробників, як однієї з основних категорій платників податків України та організація ефективного сільськогосподарського виробництва на максимальній території земель сільськогосподарського призначення України.

Завданнями Законопроекту є:

- встановлення сприятливого податкового режиму для сільгосптоваровиробників, які використовують у виробничій діяльності гідротехнічну меліорацію земельних ділянок сільськогосподарського призначення та які сплачують податки за загальною системою оподаткування;

- активізація сільськогосподарського виробництва в Україні на земельних ділянках сільськогосподарського призначення, які є ділянками меліорованих земель;

- сприяння активному залученню інвестицій у розвиток сільськогосподарського виробництва на земельних ділянках сільськогосподарського призначення, які є ділянками меліорованих земель і на яких проводиться гідротехнічна меліорація;

- сприяння зниженню собівартості продукції сільгосптоваровиробників України;

- підвищення конкурентоспроможності української аграрної продукції як на внутрішньому так і на зовнішніх ринках;

- сприяння збільшенню об'ємів реалізації вітчизняної аграрної продукції.

Відповідно до пункту 5 частини першої статті 85 Конституції України до повноважень Верховної Ради України належить визначення засад внутрішньої і зовнішньої політики.

Згідно абзацу двадцять дев'ятого частини першої статті 7 Закону України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики» від 01 липня 2010 року № 2411-VI Верховна Рада України визначила основною засадою внутрішньої політики в економічній сфері України створення умов для відродження українського села, ефективного використання земель сільськогосподарського призначення, формування конкурентоспроможного агропромислового комплексу, збільшення його експортного потенціалу, гарантування продовольчої безпеки держави.

Окрім цього, відповідно до абзацу п'ятого частини першої статті 7 вищевказаного Закону Верховна Рада України визначила основною засадою внутрішньої політики в економічній сфері України проведення стабільної, раціональної та справедливої податкової політики, яка передбачає зниження податкового навантаження на економіку з розширенням бази оподаткування.

Згідно пункту 1 частини другої статті 92 Основного Закону України податки і збори встановлюються виключно законами України.

Відповідно до підпункту 9.1.6. пункту 9.1. статті 9 Податкового кодексу України від 02 грудня 2010 року № 2755-VI (далі – ПК України) в Україні встановлено такий загальнодержавний податок як рентна плата.

Відповідно до статті 30 Водного кодексу України від 06 червня 1995 року № 213/95-ВР (далі – Водний кодекс України) збори за спеціальне водокористування включають рентну плату за спеціальне використання води та екологічний податок за скиди забруднюючих речовин у водні об'єкти, які встановлюються Податковим кодексом України.

Статтею 255 ПК України встановлена рентна плата за спеціальне використання води.

Згідно пункту 255.1. статті 255 ПК України платниками рентної плати за спеціальне використання води є водокористувачі - суб'єкти господарювання незалежно від форми власності: юридичні особи, їх філії, відділення, представництва, інші відокремлені підрозділи без утворення юридичної особи (крім бюджетних установ), постійні представництва нерезидентів, а також фізичні особи - підприємці, які використовують воду, отриману шляхом забору води з водних об'єктів (первинні водокористувачі) та/або від первинних або інших водокористувачів (вторинні водокористувачі), та використовують воду для потреб гідроенергетики, водного транспорту і рибництва.

Відповідно до частини четвертої статті 65 Водного кодексу України зрошення сільськогосподарських угідь здійснюється на підставі дозволу на спеціальне водокористування. Отже, водокористувачі - сільгосптоваровиробники, які використовують воду для зрошення сільськогосподарських угідь і не застосовують відповідно до Глави 1 Розділу XIV ПК України спрощену систему оподаткування або не підпадають під дію підпункту 255.4.10. пункту 255.4 статті 255 ПК України (звільнення від оподаткування води, що використовується садівницькими та городницькими товариствами (кооперативами) є платниками рентної плати за спеціальне водокористування за ставками, встановленими пунктом 255.5. статті 255 ПК України.

Водночас, необхідно констатувати, що відповідно до пункту 11 Переліку платних послуг, які надаються бюджетними установами, що належать до сфери управління Державного агентства водних ресурсів, затвердженого Постановою Кабінету Міністрів України від 26 жовтня 2011 року №1101 та Методики формування цін на подачу води на зрошення, промислові та комунальні потреби, затвердженої Наказом Державного комітету України по водному господарству від 29 листопада 2006 року № 233 сільськогосподарські товаровиробники, які у своїй виробничій діяльності

використовують гідротехнічну меліорацію земельних ділянок сільськогосподарського призначення оплачують послуги, пов'язані з подачею води з меліоративних систем і водних джерел для поливу зрошуваних або зволоження осушених земель, а також поливу городів, садів і богарних земель та наповнення наливних водойм.

У зв'язку з цим, сільгосптоваровиробники, які використовують у виробничій діяльності гідротехнічну меліорацію змушені нести суттєві витрати з причини одночасної оплати послуг бюджетної установи Держводагенства щодо подачі води на зрошення та рентної плати за спеціальне використання води. Такий стан речей:

- штучно стримує економічний розвиток підприємств – сільськогосподарських товаровиробників, які змушені застосовувати спрощену систему оподаткування, що передбачає свідоме застосування бізнес моделі, яка орієнтована на невеликий прибуток;

- не дозволяє активно розвивати сільськогосподарське виробництво на земельних ділянках сільськогосподарського призначення, які потребують зрошення, оскільки відсутні економічна мотивація та сприятливий податковий режим для цього;

- підвищує собівартість сільськогосподарської продукції вітчизняних сільгосптоваровиробників та, відповідно, знижує її конкурентоздатність на внутрішньому та зовнішньому ринках.

Окрім цього, вкрай високою слід вважати вірогідність відмови від підтримки за рахунок коштів державного бюджету України меліоративних систем, які використовуються для зрошення та переведення системи відповідних бюджетних установ Державного агентства водних ресурсів України на самоокупність, що, в свою чергу, прогнозовано підвищить ціну послуг щодо подачі води на зрошення. У такій ситуації продовження справляння рентної плати за спеціальне використання води, що використовується для гідротехнічної меліорації земельних ділянок сільськогосподарського призначення потенційно може зупинити процес зрошення сільськогосподарських угідь як такий.

Зазначені аргументи обумовлюють необхідність прийняття запропонованого Законопроекту та звільнення від оподаткування води, що використовується для гідротехнічної меліорації земельних ділянок сільськогосподарського призначення.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Постанова «Про відхилення проектів законів України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо державного регулювання закупівельної ціни на молоко та підтримки села» та «Про внесення доповнень до деяких законодавчих актів України (щодо державного регулювання закупівельної ціни на молоко)»

Номер, дата реєстрації: 2089/П від 18.06.2015

Ініціатор: Народний депутат України Кутовий Т.В.

Верховна Рада України постановляє :

Відхилити проекти законів України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо державного регулювання закупівельної ціни на молоко та підтримки села» (реєстр. № 2089), поданий народним депутатом України Євлаховим А.С. та іншими народними депутатами України та «Про внесення доповнень до деяких законодавчих актів України (щодо державного регулювання закупівельної ціни на молоко)» (реєстр. № 2089-1), поданий народним депутатом України Головком М.Й.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до Розділу XX «Перехідні положення» Податкового кодексу України щодо створення стабільних умов оподаткування для залучення інвестицій у агропромисловий комплекс України»

Номер, дата реєстрації: 2136а від 19.06.2015

Ініціатор: Народний депутат України Левченко Ю.В.

Законопроект розроблено з метою забезпечення стабільних умов оподаткування для залучення інвестицій у агропромисловий комплекс України.

Українська економіка нині переживає складні часи. Не зважаючи на це, сільське господарство продовжує рости і розвиватись, забезпечуючи українських громадян сільськогосподарською продукцією, робочими місцями та наповнюючи Державний бюджет України. Одне з провідних місць у структурі експорту нині займає саме агроекспорт.

Високий рівень соціально-економічного розвитку села є основною умовою продовольчого та сировинного забезпечення України, її економічної незалежності.

Пріоритетність соціального розвитку села та агропромислового комплексу забезпечується державою шляхом, зокрема, регулювання відносин агропромислових товаровиробників і держави за допомогою системи бюджетного фінансування, кредитування, оподаткування, страхування і з широким застосуванням комплексу пільг.

Так, підпунктом 4 пункту 291.4 статті 291 Податкового кодексу України встановлено, що сільськогосподарські товаровиробники, у яких частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75 відсотків, відносяться до четвертої групи платників єдиного податку серед суб'єктів господарювання, які застосовують спрощену систему оподаткування, обліку та звітності. Дана норма суттєво спрощує ведення агропромислового бізнесу в Україні. Варто зазначити, що суттєвим критерієм, на який орієнтуються як вітчизняні товаровиробники, так і іноземні інвестори, є стабільність бізнес-клімату. Багато в чому цей показник залежить від стабільності законодавства в державі. Постійна зміна правил і умов ведення бізнесу вкрай негативно впливає на розвиток підприємництва в Україні.

Зважаючи на наведене вище, необхідним є забезпечення збереження існуючих правил оподаткування для аграрного бізнесу України як для одного з найбільш ефективних на сьогодні та перспективних в майбутньому.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України (щодо поліпшення умов оформлення оренди земельних ділянок)»

Номер, дата реєстрації: 2137а від 22.06.2015

Ініціатори: Народні депутати України Довбенко М.В., Матвієнко А.С., Козаченко Л.П.

Законопроектом пропонується внести зміни до Земельного кодексу України (ст. 134) та до Закону України «Про оренду землі» (ст. 15) такі норми:

- надання можливість органам місцевого самоврядування надавати в оренду землі, запроєктовані під польові дороги, без проведення торгів, за умови що їх орендарем буде орендах оточуючих земельних ділянок;

- надання можливості оформлення оренди одним орендарем декількох земельних ділянок, що належать різним приватним власникам, шляхом підписання одного договору оренди.

Такі зміни поліпшать умови ведення бізнесу для сільгоспвиробників та сприятимуть надходженню додаткових коштів до бюджетів.

В умовах економічної кризи, в якій на даний час в результаті впливу багатьох чинників знаходиться Україна, особливої підтримки вимагають ті галузі, які залишаються локомотивом економіки та забезпечують робочі місця в надходження до доходної частини бюджетів всіх рівнів.

Однією з таких галузей є сільське господарство та пов'язані з ним види бізнесу. В умовах відсутності ринку землі, внаслідок дії відповідного мораторію, практично всі сільгоспвиробники (як великі, так і дрібні) користуються земельними ділянками на правах оренди, відповідно існує необхідність удосконалення відповідного законодавства з метою вирішення проблем, що існують на ринку, та поліпшення умов ведення бізнесу суб'єктами підприємництва.

Серед таких проблем, особливо актуальною для західних областей України є висока вартість послуг з реєстрації договорів оренди земельних паїв через їх дрібноземельність (для прикладу в Івано-Франківській області середня площа земельного паю, який часто розміщений у двох-трьох місцях, складає лише 1,1 га, по гірських районах 0,2-0,3 га, по Україні в середньому – від 4 до 7 га), що призводить до збільшення у декілька разів пов'язаних із цим витрат. В результаті існують складності у залученні інвесторів для обробітку землі та надходженні коштів від оренди в повному обсязі.

Наприклад, невелике фермерське господарство орендує паї (земельні ділянки) громадян загальною площею понад 1 тис. га. При цьому площа окремих паїв складає від 0,05 до 0,5 га., і реєстрація кожної ділянки вимагає окремої оплати, що призводить до надто великих фінансових витрат. У результаті цього витрати лише на реєстрацію договорів оренди в даному випадку становлять майже 1 млн. грн. Такі витрати є суттєвими для малих та середніх учасників ринку, підтримка яких з боку держави є одним з пріоритетних напрямків.

Також не вирішеним є питання надання в оренду площ запроєктованих польових доріг, оформлення окремої оренди на які, за процедурою відкритих торгів, є складним, з огляду на низький попит і відповідну відсутність учасників (якщо оточуючі земельні ділянки орендуються, то оренда ділянок запроєктованих доріг між ними для будь-кого іншого не має економічного змісту). Таким чином такі ділянки (які в середньому займають 10-15% загальних площ, які пропонуються до оренди) не орендуються, відтак не приносять надходжень до відповідних бюджетів (ані у вигляді податків, ані у вигляді орендної плати) – при цьому існують випадки фактичного безоплатного їх використання як рілля.

З метою вирішення зазначених проблем, пропонується внести зміни в діюче законодавство, що регулює земельні відносини.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Постанова «Про проведення парламентських слухань на тему: «Спеціальний режим оподаткування підприємств агропромислової галузі: сучасний стан та перспективи»

Номер, дата реєстрації: 2149а від 23.06.2015

Ініціатори: Народні депутати України Кутовий Т.В., Вітко А.Л., Бакуменко О.Б., Юрчишин П.В., Кучер М.І., Дмитренко О.М., Лунченко В.В., Люшняк М.В., Заболотний Г.М., Лабазюк С.П., Корнацький А.О., Кулініч О.І., Мірошніченко І.В., Бриченко І.В., Кіт А.Б., Хлань С.В., Давиденко В.М.

Метою слухань є:

– визначення перспектив спеціального режиму оподаткування ПДВ для сільськогосподарських товаровиробників з метою забезпечення сталого розвитку економіки України в умовах політико-економічних дисбалансів.

Завданнями слухань є:

– виявити особливості функціонування агропромислового комплексу в сучасних умовах розвитку країни;

– визначити фактори, що негативно впливають на ефективність розвитку сільськогосподарської галузі;

- провести обговорення за участю народних депутатів, представників уряду, підприємців, науковців та фахівців щодо нагальних проблем АПК;
- запропонувати та обґрунтувати оптимальний режим оподаткування сільськогосподарських виробників як умову сталого розвитку галузі;
- прийняти постанову Верховної Ради, якою схвалити відповідні рекомендації і яка міститиме конкретні пропозиції щодо спеціального режиму оподаткування ПДВ для сільськогосподарських товаровиробників як стимулюючого фактору розвитку АПК

Незважаючи на важку фінансову ситуацію в Україні, в умовах падіння промисловості, скорочення роздрібної торгівлі, колапсу фінансової системи країни, лише сільськогосподарська галузь демонструє позитивні показники розвитку. Так, за даними Державної служби статистики України, за підсумками 2014 року, частка АПК у ВВП України становила 17%, частка АПК у державних доходах – 11%.

Разом з цим, загальний показник рентабельності галузі, починаючи з 2013 року значно знизився: якщо за підсумками 2012 року він складав 20,7%, то вже в 2013 році був зафіксований на рівні 13,2%. За різними оцінками експертів, за підсумками 2014 року рентабельність сільськогосподарської галузі вже буде менше 10%, з урахуванням впливу девальвації національної грошової одиниці та скорочення платоспроможного попиту населення. Зокрема, рентабельність рослинництва в 2014 році, при рекордному урожаї 63 млн. тонн – на рівні 2%, що є найнижчим показником за останні 10 років.

Тенденція падіння АПК продовжується у поточному році. За період січень-травень 2015 року падіння обсягів сільськогосподарського виробництва вже становить - 5,4% за підсумками 5 місяців 2015 року. Наслідком такої динаміки є значне подорожчання виробничих ресурсів, зокрема, за офіційною статистикою, індекс витрат на виробництво сільськогосподарської продукції з січня по травень 2015 значно прискорився, досягнувши показника 63,5% відповідно до аналогічного періоду 2014 року. Очевидно, що збільшилися витрати на засоби захисту рослин, мінеральні добрива, паливо, насіння, племена, ветеринарні препарати, техніка тощо.

Найбільше постраждало тваринництво. Близько 90% продукції реалізується на внутрішньому ринку, а низька купівельна спроможність населення призвела до того, що вперше за 10 років знизилися обсяги виробництва. За період січень-травень 2015 року обсяги виробництва яєць в Україні скоротились на 12,9%, обсяги виробництва молока – на 4,2. Спостерігається обвальне скорочення основного виробничого ресурсу тваринництва – поголів'я худоби та птиці. Поголів'я великої рогатої худоби протягом січня-травня 2015 року скоротилось на 8,0% (мінус 387 тис. голів), у тому числі корів – на 6,5% (мінус 159 тис. голів), свиней – на 3,0% (мінус 236 тис. голів), птиці – на 7,3% (мінус 17,7 млн. голів).

За січень-травень 2015 року майже на 200 сільськогосподарських підприємств тваринницького спрямування стало менше.

Що стосується, рослинництва, то тут ситуація з початку 2015 також погіршилася. Насамперед це пов'язано з тим, що практично було відсутнє кредитування, тому на посівну не вистачило ресурсів, а такі установи як Аграрний фонд і ПАТ «Державна продовольчо-зернова корпорація України» не допомогли за рахунок форвардних контрактів. за період з січня по травень 2015 року. Констатуємо зниження посівних площ під: цукровим буряком -28,7%; кукурудзою -13,5%; зерновими і зернобобовими культурами -10,0%; овочами -7,2%; соняшниками -6,3%; картоплею -5,4%. Зафіксовано лише збільшення посівів сої на 16,3%. При цьому, існує загроза не просто скорочення рівня врожайності, а зниження класності сільськогосподарських культур.

Враховуючи недофінансування посівної компанії поточного року в обсягах щонайменше 12 млрд. грн. та системні негативні тенденції в тваринництві, в найближчий час аграрний сектор України може очікувати прискорення темпів падіння обсягів виробництва валової сільгосппродукції.

У схваленому Урядом проекті основних напрямків бюджетної політики на 2016 рік всупереч п. 2.1. (розділ XI Реформа сільського господарства) Коаліційної угоди, яка є визначальною складовою програми уряду, пропонується скасувати спеціальний режим оподаткування ПДВ для сільгоспвиробників вже з 1 січня 2016 року. У поточних умовах відміна дії спеціального режиму оподаткування ПДВ та переведення аграрного сектору на загальну систему оподаткування однозначно прискорить темпи падіння обсягів виробництва валової сільськогосподарської продукції. З урахуванням кумулятивного ефекту дії всіх негативних факторів падіння обсягів виробництва валової сільгосппродукції вже в 2016 році може перевищити 15,2% на агропідприємствах та 10,6% в цілому по галузі. Зокрема, за прогнозами експертів, лише у тваринницькій галузі 30% підприємств стануть збитковими, що призведе, за попередніми підрахунками, скорочення від 60 тис. до 100 тис. робочих місць в сільській місцевості, що тягне за собою збільшення навантаження на бюджет щодо виплат допомоги по безробіттю. Постраждає соціальна сфера та інфраструктура: дитячі садки, школи, клуби, дороги тощо. **А це відповідно призведе до наростання соціальної напруги в суспільстві.**

Вирішення критичних проблем, що існують в АПК потребує активного залучення вищого керівництва держави.

У зв'язку з цим, з метою обговорення шляхів вирішення зазначених проблем, на засіданні Комітету Верховної Ради України з питань аграрної політики та земельних відносин було прийнято рішення про проведення парламентських слухань на тему: **«Спеціальний режим оподаткування підприємств агропромислової галузі: сучасний стан та перспективи».**

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до Закону України «Про побічні продукти тваринного походження, що не призначені для споживання людиною» (щодо узгодження його положень у сфері поводження з продуктами тваринного походження, що належать до категорії II, з вимогами законодавства ЄС)

Номер, дата реєстрації: 2150а від 23.06.2015

Ініціатор: Народні депутати України Лабазюк С.П., Бакуменко О.Б., Івченко В.Є., Кулініч О.І.

Законопроект розроблено з метою узгодження положень Закону в сфері поводження з побічними продуктами тваринного походження, що належать до категорії II, з вимогами законодавства ЄС.

Завданням законопроекту є створення належних та таких, що відповідають законодавству ЄС, вимог до поводження з побічними продуктами тваринного походження, які належать до категорії II, а також усунення невинуватених бар'єрів для розвитку тваринницької галузі, а також вироблення органічних добрив та покращувачів ґрунту.

Верховною Радою України 7 квітня 2015 року було прийнято Закон України «Про побічні продукти тваринного походження, що не призначені для споживання людиною» (далі — Закон).

Закон визначає організаційні та правові засади діяльності фізичних та юридичних осіб, пов'язаної з утворенням, збиранням, перевезенням, зберіганням, обробленням, переробкою, утилізацією, видаленням побічних продуктів тваринного походження, не призначених або визнаних непридатними для споживання людиною, продуктів оброблення, переробки побічних продуктів тваринного походження, не призначених для споживання людиною.

Закон набирає чинності через рік з дня, наступного за днем його опублікування, крім пункту 3 цього розділу, який набирає чинності з дня, наступного за днем опублікування цього Закону (пункт 1 Розділу VII «Прикінцеві положення» Закону).

Основною метою прийняття Закону було забезпечення гармонізації вітчизняного законодавства в сфері поводження з відходами тваринного походження до вимог міжнародного законодавства (Регламентів ЄС №1069/2009 та № 142/2011).

Разом з тим, окремі положення прийнятого Закону не відповідають нормам зазначених європейських актів у сфері поводження з побічними продуктами тваринного походження, зокрема, у частині визначення побічних продуктів, що належать до категорії II, способів поводження з такими продуктами, а також органічних добрив та покращувачів ґрунту.

Так, Закон не дає визначення «органічних добрив та покращувачів ґрунту», яке міститься у статті 3.22 Регламенту ЄС №1069/2009, що на практиці може ускладнити однакове розуміння та застосування інших положень Закону, зокрема статті 19.

Перелік побічних продуктів тваринного походження, які належать до категорії II, не включає такі продукти як немінералізоване гуано та вміст травного тракту, що не відповідає статті 9 (а) Регламенту ЄС №1069/2009.

Передбачені Законом способи поводження з побічними продуктами тваринного походження, які належать до категорії II, не відповідають тим, що містяться у статті 13 Регламенту ЄС №1069/2009, значно звужуючи у порівнянні з європейськими вимогами можливі способи поводження з такими продуктами.

Так, Закон фактично зводить усі способи поводження з побічними продуктами тваринного походження, які належать до категорії II, до їх стерилізації під тиском – оброблення побічних продуктів тваринного походження після зменшення їх розміру до часток не більш як 50 міліметрів при температурі вище 133 °С протягом не менш як 20 хвилин без перерви при абсолютному тиску не менш як 3 бари.

Однак, такий спосіб поводження, за відсутності встановленого ризику поширення будь-яких інфекційних хвороб, є не тільки енерго- та ресурсозатратним, але й недоцільним, оскільки при обробленні шляхом стерилізації під тиском, наприклад, гною, гинуть не тільки патогенні мікроорганізми та збудники інфекційних хвороб, але й корисні мікроорганізми, втрачаються поживні елементи.

За таких обставин з одного боку вітчизняні суб'єкти господарювання вимушені будуть нести значні додаткові, нічим не обґрунтовані витрати, з іншого – значно ускладниться вирішення важливого для нашої держави питання підвищення продуктивності та родючості ґрунтів, що негативно позначиться на подальшому розвитку та конкурентоспроможності сільського господарства України.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Постанова «Про відхилення проекту Закону України «Про внесення змін до Земельного кодексу України щодо спрощення процедури продажу земельних ділянок комунальної власності або прав на них на конкурентних засадах, а також щодо підстав та механізму відшкодування збитків власникам землі»

Номер, дата реєстрації: 1482/П від 24.06.2015

Ініціатор: Народний депутат України Кутовий Т.В.

Верховна Рада України **п о с т а н о в л я є :**

Проект Закону України про внесення змін до Земельного кодексу України щодо спрощення процедури продажу земельних ділянок комунальної власності або прав на них на конкурентних засадах, а також щодо підстав та механізму відшкодування збитків власникам землі (реєстр. № 1482), поданий народним депутатом України Насаликом І.С., відхилити.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо припинення права користування земельними ділянками підприємств,

установ та організацій, що перебувають у віданні Національної академії наук України або галузевої академії наук»

Номер, дата реєстрації: 2156а від 24.06.2015

Ініціатор: Кабінет Міністрів України Яценюк А.П.

З метою встановлення контролю з боку Уряду за процесами припинення права постійного користування ділянками пропонується внести зміни до Земельного кодексу України та Закону України «Про особливості правового режиму діяльності Національної академії наук України, галузевих академій наук та статусу їх майнового комплексу».

Згідно з запропонованими змінами передбачається здійснення припинення права постійного користування ділянками у разі добровільної відмови від права користування ними та їх вилучення за рішенням Кабінету Міністрів України.

Таке рішення Уряду прийматиметься за поданням президії Національної академії наук України, президій галузевих академій наук щодо припинення права постійного користування ділянками підприємства, установи чи організації, що перебуває у віданні Національної академії наук України або галузевої академії наук.

Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо припинення права користування земельними ділянками підприємств, установ та організацій, що перебувають у віданні Національної академії наук України або галузевої академії наук» розроблено на виконання пункту 13 розпорядження Кабінету Міністрів України від 19.01.2011 № 148 «Питання зміцнення фінансово-бюджетної дисципліни» та підпункту 4 пункту 208 Плану заходів з виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України та Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» у 2015 році, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 04.03.2015 № 213-р.

Земельні ділянки, які використовуються для забезпечення діяльності Національної академії наук України, галузевих академій наук (далі – ділянки), відповідно до статті 84 Земельного кодексу України належать до земель державної власності і не можуть передаватись у приватну власність.

При цьому значна частина ділянок, а саме землі дослідних полів науково-дослідних установ та навчальних закладів згідно з пунктом «в» частини першої статті 150 Кодексу відносяться до особливо цінних земель.

На сьогодні згідно зі статтею 5 Закону України «Про особливості правового режиму діяльності Національної академії наук України, галузевих академій наук та статусу їх майнового комплексу» вилучення ділянок може здійснюватися лише за згодою Президії Національної академії наук України та президій галузевих академій наук відповідно до Земельного кодексу України .

Статистичні дані свідчать, що за період з 2008 до 2014 року площа сільськогосподарських угідь державної власності у користуванні сільськогосподарських науково-дослідних та навчальних закладів скоротилася на 53,1 тис. гектарів (понад 11 %) і на початок 2015 року становила 429,5 тис. гектарів.

<http://zakon.rada.gov.ua>

Закон України «Про внесення змін до Податкового кодексу України (про тимчасове призупинення застосування коефіцієнту індексації нормативної грошової оцінки земель)»

Номер, дата реєстрації: 2171а від 26.06.2015

Ініціатор: Народний депутат України Мельник С.І.

Ціль прийняття даного законопроекту обумовлена необхідністю недопущення подальшого збільшення розміру земельного податку та орендної плати за землю внаслідок індексації.

Законопроект має за мету недопущення погіршення умов роботи суб'єктів господарювання, їх фінансово-економічного стану, скорочення робочих місць.

Проект Закону України «Про внесення змін до Податкового кодексу України (про тимчасове призупинення застосування коефіцієнту індексації нормативної грошової оцінки земель)» розроблено у зв'язку із необхідністю упорядкування плати за користування земельними ділянками, які знаходяться в оренді та визначення розміру податку в сучасних економічних умовах.

Відповідно до даних Держкомстату України щодо зростання споживчих цін за даними року, що минув, за станом на 1 січня календарного і бюджетного року, який почався, визначається відповідний індекс їх зростання (у відсотках) на поточний рік. У 2015 році відповідний індекс зростання за підсумками 2014 року встановлено на рівні 124,9 %.

На підставі оприлюднених Держкомстатом України показників зростання споживчих цін Державне агентство земельних ресурсів України розраховує величину коефіцієнту індексації нормативної грошової оцінки земель. За станом на 1 січня 2015 року нормативна грошова оцінка земель за офіційними даними Державного агентства земельних ресурсів України була проіндексована згідно п.289.2 ст.289 Податкового кодексу України зі змінами, внесеними Законом України «Про внесення змін до Податкового кодексу України та деяких законодавчих актів України щодо податкової реформи» від 28.12.14р. № 71-VIII у відповідності до коефіцієнту 1,249.

Наслідком застосування зазначеного коефіцієнту індексації стало автоматичне підвищення на 25 % розміру земельного податку та плати за користування земельними ділянками, які знаходяться в оренді на поточний рік.

Зазначене зростання в умовах економічної кризи призвело до значного погіршення фінансово-економічного стану суб'єктів господарювання, великих підприємств, ринків, які в силу виробничих або господарських потреб займають чималі земельні ділянки. Наслідком такого здорожчання стало збільшення собівартості продукції вітчизняних підприємств, зростання виробничих витрат та збільшення вартості послуг на ринках країни, які на даний час є об'єктами, що мають соціальне значення.

На сьогоднішній день велике занепокоєння викликає застосування відповідного коефіцієнту індексації в січні 2016 року на базі показників зростання споживчих цін в 2015 році, розмір яких за попередніми даними буде не менше показників 2014 року. Чергове застосування Державним агентством земельних ресурсів України коефіцієнту індексації призведе до подальшого значного збільшення суб'єктами господарювання невиробничих витрат у вигляді додаткового податкового навантаження, подальшого погіршення їх економічного стану, зниження ефективності роботи підприємств.

<http://zakon.rada.gov.ua>

МІНІСТЕРСТВО АГРАРНОЇ ПОЛІТИКИ ТА ПРОДОВОЛЬСТВА

05.06.2015

Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України «Про внесення змін до Порядку ввезення в Україну насіння сорту, який занесений до Реєстру сортів рослин Організації економічного співробітництва та розвитку, тих сільськогосподарських рослин, до схем сортової сертифікації яких приєдналася Україна, за умови, що воно призначене для розмноження і наступного вивезення за межі країни»

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України «Про внесення змін до Порядку ввезення в Україну насіння сорту, який занесений до Реєстру сортів рослин Організації

економічного співробітництва та розвитку, тих сільськогосподарських рослин, до схем сортової сертифікації яких приєдналася Україна, за умови, що воно призначене для розмноження і наступного вивезення за межі країни» Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Проект наказу розроблено на виконання пункту 232 Плану заходів з виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України та Стратегії сталого розвитку «Україна-2020» у 2015 році, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 4 березня 2015 року № 213 відповідно до законів України «Про насіння і садивний матеріал», «Про приєднання України до Схеми сортової сертифікації насіння зернових культур, Схеми сортової сертифікації насіння кукурудзи та сорго Організації економічного співробітництва та розвитку».

Проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України разом з аналізом регуляторного впливу розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України (<http://www.minagro.gov.ua>) у розділі «Регуляторна політика».

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Міністерство аграрної політики та продовольства України вул. Хрещатик 24, м. Київ, 01001, E-mail: taisa.shutenko@minagro.gov.ua, Шутенко Таїса Олександрівна. тел./факс 279 27 04

Державна регуляторна служба України, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, 01011, E-mail: mail@dkrp.gov.ua;

Метою проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України «Про внесення змін до Порядку ввезення в Україну насіння сорту, який занесений до Реєстру сортів рослин Організації економічного співробітництва та розвитку, тих сільськогосподарських рослин, до схем сортової сертифікації яких приєдналася Україна, за умови, що воно призначене для розмноження і наступного вивезення за межі країни» (далі – проект наказу) є удосконалення чинного Порядку ввезення в Україну насіння сорту, який занесений до Реєстру сортів рослин Організації економічного співробітництва та розвитку, тих сільськогосподарських рослин, до схем сортової сертифікації яких приєдналася Україна, за умови, що воно призначене для розмноження і наступного вивезення за межі країни, що значно спростить цю процедуру для суб'єктів господарювання, шляхом внесення змін до наказу Мінагрополітики України від 25 березня 2013 року № 216, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 10 квітня 2013 року за № 580/23112.

Проект наказу розроблено на виконання пункту 232 Плану заходів з виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України та Стратегії сталого розвитку «Україна-2020» у 2015 році, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 4 березня 2015 року № 213 та відповідно до статті 20 Закону України «Про насіння і садивний матеріал» з метою спрощення порядку ввезення в Україну насіння суб'єктами господарювання.

<http://minagro.gov.ua/>

08.06.2015

Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України та Міністерства екології та природних

ресурсів України «Про визнання таким, що втратив чинність наказ Міністерства аграрної політики України, Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 11 листопада 2005 року № 623/404»

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України і Міністерства екології та природних ресурсів України «Про визнання таким, що втратив чинність наказ Міністерства аграрної політики України, Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 11 листопада 2005 року № 623/404» Мінагрополітики України робить оголошення про його публікацію.

Повний пакет документів до проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України і Міністерства екології та природних ресурсів України «Про визнання таким, що втратив чинність наказ Міністерства аграрної політики України, Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 11 листопада 2005 року № 623/404» розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України: (www.minagro.gov.ua).

Зауваження та пропозиції стосовно проекту у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за адресою: 04053, м. Київ, вул. Артема, 45 а, Державне агентство рибного господарства України, заступнику начальника Управління аквакультури, використання водних біоресурсів та міжнародного співробітництва – начальнику відділу використання водних біоресурсів та ліцензування А.М. Кравченку, www.darg.gov.ua. тел. 484-63-29.

Основною метою прийняття проекту наказу є гармонізація законодавства та приведення нормативно-правових актів у відповідність до вимог Закону України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів».

Проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України та Міністерства екології та природних ресурсів України «Про визнання таким, що втратив чинність наказ Міністерства аграрної політики України, Міністерства охорони навколишнього природного середовища України від 11 листопада 2005 року № 623/404» (далі –) розроблено з метою приведення нормативно-правових актів до чинного законодавства України.

Проект наказу зареєстрований в Міністерстві юстиції України 6 грудня 2005 року за № 1458/11738 підлягає визнанню таким, що втратив чинність у зв'язку з тим, що відповідно до статті 27 Закону України «Про рибне господарство, промислове рибальство та охорону водних біоресурсів» спеціальне використання водних біоресурсів здійснюється у внутрішніх рибогосподарських водних об'єктах (їх частинах), внутрішніх морських водах, територіальному морі, виключній (морській) економічній зоні та на континентальному шельфі України в порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України.

<http://minagro.gov.ua/>

08.06.2015

Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України та Міністерства фінансів України «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства аграрної політики України, Міністерства фінансів України від 01 червня 2004 року № 195/366».

У зв'язку із відсутністю протягом останніх років у Державному бюджеті України асигнувань на підтримку галузі шовківництва, Порядок використання коштів

Державного бюджету України, що спрямовуються на підтримку розвитку виробництва продукції шовківництва, затверджений наказом Міністерства аграрної політики України та Міністерства фінансів України від 01 червня 2004 року № 195/366, зареєстрований в Міністерстві юстиції України 10 червня 2004 року за № 718/9317, втратив свою актуальність.

Метою прийняття проекту наказу є приведення нормативно-правових актів Мінагрополітики України у відповідність до чинного законодавства.

Пропозиції та зауваження до проекту наказу можна надсилати протягом місяця з дня оприлюднення за адресою:

01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 24 Департамент тваринництва Міністерства аграрної політики та продовольства України, електронна адреса: oleksandr.kolyada@minagro.gov.ua, виконавець Коляда Олександр Володимирович, тел. (044) 279-67-38

Протягом останніх років у Державному бюджеті України на відповідний рік було не передбачено асигнування на підтримку галузі шовківництва.

Підтримка галузі тваринництва здійснюється за бюджетною програмою КПКВК 2801540 «Державна підтримка галузі тваринництва». Порядок використання коштів за вказаною програмою регламентується постановою Кабінету Міністрів України від 02 березня 2011 року № 246. Серед напрямів фінансування, затверджених вказаною постановою, галузь шовківництва відсутня. Таким чином Порядок використання коштів Державного бюджету України, що спрямовуються на підтримку розвитку виробництва продукції шовківництва, затверджений наказом Міністерства аграрної політики України та Міністерства фінансів України від 01 червня 2004 року № 195/366, зареєстрованим в Міністерстві юстиції України 10 червня 2004 року за № 718/9317 втратив свою актуальність.

<http://minagro.gov.ua/>

15.06.2015

Повідомлення про оприлюднення проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження переліків вхідних продуктів, які дозволяється зберігати у виробничому підрозділі»

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження переліків вхідних продуктів, які дозволяється зберігати у виробничому підрозділі» (далі – проект постанови) Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Проект постанови розроблено відповідно до частини третьої статті 26 Закону України «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини» на виконання Плану організації підготовки проектів актів, необхідних для забезпечення реалізації Закону України «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини», схваленого на засіданні Кабінету Міністрів України 30 жовтня 2013 року (протокол № 61), з метою затвердження переліку вхідних продуктів, які дозволяється зберігати у виробничому підрозділі.

Проект постанови разом з аналізом регуляторного впливу розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України (<http://www.minagro.gov.ua>).

Зауваження та пропозиції стосовно проекту постанови у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Міністерство аграрної політики та продовольства України, вул. Хрещатик, 24, м. Київ, 01001, E-mail: nadiya.illenko@minagro.gov.ua; тел. 279-86-35

Державна регуляторна служба України, вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01001, тел. 254-52-16, факс. 226-31-81, E-mail: inform@dkrp.gov.ua

Проект постанови підготовлено з метою затвердження переліків вхідних продуктів, які дозволяється зберігати у виробничому підрозділі.

Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про затвердження переліків вхідних продуктів, які дозволяється зберігати у виробничому підрозділі» (далі – проект постанови) розроблено відповідно до частини третьої статті 26 Закону України «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини» та Плану організації підготовки проектів актів, необхідних для забезпечення реалізації Закону України «Про виробництво та обіг органічної сільськогосподарської продукції та сировини», схваленого на засіданні Кабінету Міністрів України 30 жовтня 2013 року (протокол № 61).

Прийняття проекту постанови обумовлено необхідністю визначення та затвердження переліків вхідних продуктів, які дозволяється зберігати у виробничому підрозділі.

<http://minagro.gov.ua/>

18.06.2015

Повідомлення про оприлюднення проекту постанови Кабінету Міністрів України до проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про визнання такими, що втратили чинність, постанов Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2010 р. № 178 і від 25 грудня 2013 р. № 957»

Міністерство аграрної політики та продовольства України з метою отримання зауважень та пропозицій до проекту постанови Кабінету Міністрів України «Про визнання такими, що втратили чинність, постанов Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2010 р. № 178 і від 25 грудня 2013 р. № 957» з «18» червня 2015 р. оголошує про його публікацію (далі – проект постанови).

Проект постанови розроблено відповідно до частини 8 статті 21 Закону України від 2 березня 2015 року № 222-VIII «Про ліцензування видів господарської діяльності» (далі – Закон), з метою приведення нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України у відповідність до вимог цього Закону та пункту 52 Плану заходів щодо дерегуляції господарської діяльності, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 березня 2015 р. № 357-р.

Проект постанови разом із аналізом регуляторного впливу розміщено на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України www.minagro.gov.ua.

Зауваження та пропозиції стосовно проекту постанови просимо надавати у письмовій та електронній формі протягом одного місяця з дня оприлюднення за адресою:

01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 24, Міністерство аграрної політики та продовольства України, e-mail: maria.vigura@minagro.gov.ua, відповідальний виконавець: Вігура Марія Василівна, тел. 279-85-12.

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, Державна регуляторна служба України, e-mail: inform@dkrp.gov.ua.

Метою прийняття проекту постанови є приведення нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України у відповідність з вимогами Закону.

Проект постанови Кабінету Міністрів України «Про визнання такими, що втратили чинність, постанов Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2010 р. № 178 і від 25 грудня 2013 р. № 957» розроблено на виконання пункту 52 Плану заходів щодо дерегуляції господарської діяльності, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 березня 2015 р. № 357.

Відповідно до пункту 37 частини третьої статті 9 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» ліцензуванню підлягає такий вид господарської діяльності, як торгівля племінними (генетичними) ресурсами, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин.

Згідно з пунктом 8 Переліку органів ліцензування, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 14 листопада 2000 р. № 1698 (у редакції постанови Кабінету Міністрів України від 27 липня 2011 р. № 798), Мінагрополітики України є органом ліцензування щодо вищезазначеного виду господарської діяльності.

Згідно з абзацом п'ятим статті 6 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності» Мінагрополітики України як орган ліцензування здійснює контроль за додержанням ліцензіатами ліцензійних умов з торгівлі племінними (генетичними) ресурсами, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин.

Однак 02 березня 2015 року Верховною Радою України прийнято Закон України № 222 «Про ліцензування видів господарської діяльності» (далі – Закон), який набирає чинності 28 червня 2015 року, у зв'язку з цим втрачає чинність Закон України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності».

Законом не передбачається ліцензування такого виду господарської діяльності, як торгівля племінними (генетичними) ресурсами, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин.

У зв'язку з цим відповідно до частини восьмої статті 21 Закону розроблено проект постанови з метою приведення нормативно-правових актів Кабінету Міністрів України у відповідність з вимогами Закону.

Таким чином, постанови Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2010 р. № 178 «Про затвердження критеріїв, за якими оцінюється ступінь ризику від провадження господарської діяльності з торгівлі племінними (генетичними) ресурсами, проведення генетичної експертизи походження та аномалій тварин і визначається періодичність здійснення планових заходів державного нагляду (контролю) Міністерством аграрної політики та продовольства» і від 25 грудня 2013 р. № 957 «Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 24 лютого 2010 р. № 178» потребують визнання такими, що втратили чинність.

<http://minagro.gov.ua/>

18.06.2015**Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України «Про затвердження Змін до Порядку підтвердження для ввезення в Україну насіння і садивного матеріалу сортів рослин для селекційних, дослідних робіт і експонування»**

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України «Про затвердження Змін до Порядку підтвердження для ввезення в Україну насіння і садивного матеріалу сортів рослин для селекційних, дослідних робіт і експонування».

Міністерство аграрної політики та продовольства України оголошує про його публікацію.

Проект наказу розроблено на виконання пункту 71 Плану заходів щодо дерегуляції господарської діяльності, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 березня 2015 року № 357 та відповідно до статей 7 та 20 Закону України «Про насіння і садивний матеріал».

Проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України разом з аналізом регуляторного впливу розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України (<http://www.minaprk.gov.ua>) у розділі «Регуляторна політика».

Зауваження та пропозиції стосовно проекту та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за такими адресами:

Міністерство аграрної політики та продовольства України, вул. Хрещатик 24, м. Київ, 01001, E-mail: taisa.shutenko@minaprk.gov.ua, Шутенко Таїса Олександрівна, тел./факс 279 27 04

Державна регуляторна служба України, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, 01011, E-mail: mail@dkrp.gov.ua;

Метою проекту наказу є зняття обмежень на обсяги насіння і садивного матеріалу, що ввозяться в Україну для селекційних, дослідних робіт і експонування, шляхом внесення змін до наказу Мінагрополітики України від 20 лютого 2013 року № 116, зареєстрованого в Міністерстві юстиції України 13 березня 2013 року за № 399/22931.

Проект наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України «Про затвердження Змін до Порядку підтвердження для ввезення в Україну насіння і садивного матеріалу сортів рослин для селекційних, дослідних робіт і експонування» (далі – проект наказу) розроблено на виконання пункту 71 Плану заходів щодо дерегуляції господарської діяльності, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 березня 2015 року № 357 та відповідно до статей 7 та 20 Закону України «Про насіння і садивний матеріал».

На сьогодні відповідно до пункту 4 діючого Порядку діють обмеження на обсяг насіння і садивного матеріалу, що ввозяться в Україну для селекційних, дослідних робіт і експонування, які не дозволяють суб'єктам господарювання проводити дослідні та селекційні роботи на різних ділянках в різних ґрунтово-кліматичних зонах.

<http://minagro.gov.ua/>

22.06.2015

Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України «Про затвердження форм документів та надання інформації щодо здійснення фінансової підтримки заходів в агропромисловому комплексі шляхом здешевлення кредитів»

З метою отримання зауважень та пропозицій до проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України «Про затвердження форм документів та надання інформації щодо здійснення фінансової підтримки заходів в агропромисловому комплексі шляхом здешевлення кредитів» Мінагрополітики України оголошує про його публікацію.

Проект наказу розроблено на виконання Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для фінансової підтримки заходів в агропромисловому комплексі шляхом здешевлення кредитів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 року № 300, та з метою аналізу ефективності використання бюджетних коштів.

Повний пакет документів до проекту наказу розміщено в мережі Інтернет на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України: www.minagro.gov.ua.

Зауваження та пропозиції стосовно проекту наказу та аналізу регуляторного впливу у письмовій та електронній формі можна надавати протягом місяця з дня опублікування цього оголошення за адресами:

Державна регуляторна служба України (вул. Арсенальна, 9/11, м. Київ, 01011), e-mail: inform@dkrp.gov.ua.

Міністерство аграрної політики та продовольства України (вул. Хрещатик, 24, м. Київ, 01001), e-mail: anzhela.nigayeva@minagro.gov.ua.

Відповідальний виконавець: Нігаєва Анжела Едуардівна, тел. 279-79-90.

Метою прийняття проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України «Про затвердження форм документів та надання інформації щодо здійснення фінансової підтримки заходів в агропромисловому комплексі шляхом здешевлення кредитів» (далі – проект наказу) є здійснення аналізу ефективності використання бюджетних коштів, що спрямовані на часткову компенсацію відсоткової ставки підприємствам-позичальникам за користування кредитами відповідно до Порядку використання коштів, передбачених у державному бюджеті для фінансової підтримки заходів в агропромисловому комплексі шляхом здешевлення кредитів, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 29 квітня 2015 року № 300 (далі – Порядок).

Дана мета досягається шляхом затвердження форм документів, які передбачені Порядком, що дозволять розпочати роботу регіональних конкурсних комісій з визначення переліку підприємств агропромислового комплексу для отримання права на компенсацію за кредитами, а також форм документів для здійснення контролю за їх цільовим використанням, зокрема:

Заявки на участь у конкурсі для отримання компенсації відсоткової ставки за залученими кредитами.

Довідки про отримання компенсації відсоткової ставки за залученими кредитами за рахунок коштів державного бюджету.

Журналу обліку реєстрації документів учасників конкурсу щодо визначення переліку позичальників агропромислового комплексу для фінансової підтримки заходів в агропромисловому комплексі шляхом здешевлення кредитів за рахунок коштів державного бюджету.

Реєстру позичальників, які мають право на отримання компенсації відсоткової ставки за залученими кредитами.

Реєстру позичальників для отримання компенсації відсоткової ставки за залученими кредитами.

Інформації про використання бюджетних коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення компенсації відсоткової ставки за кредитами, залученими у попередніх роках.

Інформації про використання бюджетних коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення компенсації відсоткової ставки за кредитами, залученими у поточному році.

Інформації про використання бюджетних коштів, передбачених у державному бюджеті для здійснення компенсації відсоткової ставки за залученими кредитами в розрізі позичальників.

Заявки щодо додаткової потреби в компенсаційних коштах, необхідних для здешевлення кредитів.

Проект наказу розроблено на виконання Порядку та з метою аналізу ефективності використання бюджетних коштів.

<http://minagro.gov.ua/>

30.06.2015

Повідомлення про оприлюднення проекту Закону України «Про основи саморегулювання в аграрному секторі економіки України»

Проект Закону України «Про основи саморегулювання в аграрному секторі економіки України» (далі – проект Закону) розроблено на виконання пункту 228 розділу «Нова продовольча політика» Плану заходів з виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України та Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» у 2015 році, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 4 березня 2015 р. № 213.

Проект Закону визначає основи саморегулювання як одного з елементів регулювання аграрного сектору економіки, ринків сільськогосподарської продукції та продовольства, пов'язаних професійних сфер діяльності, а також встановлює принципи взаємовідносин саморегулювних організацій з органами державної влади, фізичними та юридичними особами в аграрному секторі економіки України.

Предметом саморегулювання є господарська та/або професійна діяльність суб'єктів господарювання в аграрному секторі України в межах, визначених законом. Основною метою прийняття проекту Закону є підвищення ефективності регулювання аграрного сектору економіки.

Проект Закону України розміщено на офіційному веб-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України (www.minagro.gov.ua / Регуляторна політика).

Пропозиції та зауваження можна надсилати протягом місяця з дня оприлюднення за адресами:

01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 24, Департамент стратегії та економічного розвитку Міністерства аграрної політики та продовольства України, електронна адреса: andrii.bilochenko@minagro.gov.ua (виконавець Білоченко Андрій Миколайович, тел. (044) 278-78-19).

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, Державна регуляторна служба України, електронна адреса: mail@dkrp.gov.ua.

Проект Закону визначає основи саморегулювання як одного з елементів регулювання аграрного сектору економіки, ринків сільськогосподарської продукції та продовольства, пов'язаних професійних сфер діяльності, а також встановлює принципи взаємовідносин саморегулювних організацій з органами державної влади, фізичними та юридичними особами в аграрному секторі України.

Основною метою прийняття Проекту Закону є підвищення ефективності функціонування аграрного сектору шляхом наближення центру прийняття управлінських рішень до суб'єктів господарської та/або професійної діяльності. Предметом саморегулювання є господарська та/або професійна діяльність суб'єктів господарювання в аграрному секторі України в межах, визначених законом. Саморегулювання в аграрному секторі економіки здійснюється на засадах як збалансування державного та громадського регулювання аграрним сектором економіки, так і рівноправності СРО в різних сферах діяльності.

Саморегулювання в аграрному секторі реалізовується шляхом надання статусу саморегулювної організації центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну аграрну політику, а також здійснення СРО повноважень відповідно до Закону.

Проект Закону розроблено на виконання пункту 228 розділу «Нова продовольча політика» Плану заходів з виконання Програми діяльності Кабінету Міністрів України та Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020» у 2015 році, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 4 березня 2015 р. № 213.

В частині 1 статі 5 Господарського Кодексу України зазначено, що оптимальне поєднання ринкового саморегулювання економічних відносин суб'єктів господарювання та державного регулювання макроекономічних процесів визначено основою правового господарського порядку.

Суб'єктами саморегулювання є саморегулювні організації (далі – СРО).

Нормативно-правова база щодо умов функціонування СРО в аграрному секторі економіки існує щодо окремих сфер діяльності, проте єдиний підхід щодо функціонування СРО в аграрному секторі як специфічної галузі, що відрізняється значною кількістю суб'єктів господарювання та великою соціальною та економічною значущістю продукції, що виробляється, відсутній.

В аграрному секторі можливість створення і функціонування саморегулювних організацій за окремими напрямками передбачена: у сфері землеустрою; оцінювачів з експертної грошової оцінки земельних ділянок; оптових ринків сільськогосподарської продукції; суб'єктів дорадчої діяльності.

<http://minagro.gov.ua/>

30.06.2015

Повідомлення про оприлюднення проекту наказу Міністерства аграрної політики та продовольства України «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства аграрної політики України від 09 січня 2004 року № 3»

Проект наказу розроблений з метою приведення у відповідність до законодавства України наказу Міністерства аграрної політики України від 09 січня 2004 року № 3 «Про затвердження Типової форми договору про закупівлю зерна за бюджетні кошти» шляхом визнання таким, що втратив чинність.

Пунктами 38 і 39 постанови Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2005 року № 832 «Про визнання такими, що втратили чинність, деяких актів Кабінету Міністрів України» визнано такими, що втратили чинність, постанова Кабінету Міністрів

України від 27 червня 2003 року № 975 «Про додаткові заходи із здійснення заставних та інтервенційних операцій з зерном» та розпорядження Кабінету Міністрів України від 10 липня 2003 року № 400 «Про визначення Державного агента з проведення інтервенційних операцій із зерном».

Зазначений проект наказу розміщено на офіційному web-сайті Міністерства аграрної політики та продовольства України (www.minagro.gov.ua/ розділ Регуляторна політика/ Проекти регуляторних актів/ Проекти наказів).

Пропозиції та зауваження до проекту наказу просимо надсилати протягом місяця з дня оприлюднення за адресами:

01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 24, Департамент стратегії та економічного розвитку Міністерства аграрної політики та продовольства України, електронна адреса: marina.tarasova@minagro.gov.ua (виконавець Тарасова Марина Іванівна, тел. (044) 279-84-01).

01011, м. Київ, вул. Арсенальна, 9/11, Державна регуляторна служба України, електронна адреса: mail@dkrp.gov.ua

Проект наказу розроблений з метою приведення у відповідність до законодавства України власних нормативно-правових актів, шляхом визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства аграрної політики України від 09 січня 2004 року № 3 «Про затвердження Типової форми договору про закупівлю зерна за бюджетні кошти», зареєстрованого в Міністерстві юстиції 22 січня 2004 року за № 102/8701.

Проект наказу «Про визнання таким, що втратив чинність, наказу Міністерства аграрної політики України від 09 січня 2004 року № 3» розроблено з метою приведення у відповідність до Конституції та законодавства України власних нормативно-правових актів, виконання вимог Положення про державну реєстрацію нормативно-правових актів міністерств, інших органів виконавчої влади, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 28 грудня 1992 року № 731.

У зв'язку із втратою чинності постанови Кабінету Міністрів України від 27 червня 2003 року № 975 «Про додаткові заходи із здійснення заставних та інтервенційних операцій з зерном» та розпорядження Кабінету Міністрів України від 10 липня 2003 року № 400 «Про визначення Державного агента з проведення інтервенційних операцій із зерном» на підставі постанови Кабінету Міністрів України від 31 серпня 2005 року № 832 «Про визнання такими, що втратили чинність, деяких актів Кабінету Міністрів України», наказ Міністерства аграрної політики України від 09 січня 2004 року № 3 «Про затвердження Типової форми договору про закупівлю зерна за бюджетні кошти», зареєстрований в Міністерстві юстиції України 22 січня 2004 року за № 102/8701, визнається таким, що втратив чинність.

Законом України «Про державну підтримку сільського господарства України» визначено, що Аграрним фондом формується державний інтервенційний фонд та на період дії режиму заставних закупівель окремих об'єктів державного цінового регулювання Аграрний фонд виконує від імені держави функції кредитора.

<http://minagro.gov.ua/>

3. ПОДІЇ, ФАКТИ

30.06.15 ВР України прийняла законопроект про граничний розмір орендної плати

Верховна Рада України прийняла в другому читанні законопроект №2640 «Про внесення змін до Податкового кодексу України щодо граничного розміру орендної плати». «За» даний проект закону 30 червня проголосували 247 депутатів.

Згідно з пояснювальною запискою до документа, пропонується відновити в Податковому кодексі України норму, яка передбачала, що розмір орендної плати за земельні ділянки державної і комунальної власності може бути більше 12% нормативної грошової оцінки, якщо орендар визначений на земельних торгах, що дозволить збільшити доходи місцевих бюджетів.

У свою чергу, член комітету ВР з питань аграрної політики та земельних відносин Олег Кулінич зазначив, що орендна плата на земельному аукціоні іноді перевищує рівень, зазначений у Податковому кодексі, оскільки це і є метою аукціону.

«Але ми повинні виправити й інші проблеми, які стали наслідком внесення змін до Податкового кодексу. Мова йде про підвищення мінімальної орендної плати за землі державної та комунальної власності до 3% нормативної грошової оцінки. У селах люди сьогодні не можуть собі дозволити орендувати сіножаті, пасовища, адже мінімальна оренда на них виросла в 30 разів ... У нас вже зареєстровані проекти з цього питання і прошу керівництво Верховної Ради також їх невідкладно розглянути», - додав він.

АПК-інформ

26.06.15 В Україні прийнято закон про погодження земельної документації

Президент України Петро Порошенко підписав Закон України №497-VIII від 2 червня 2015 «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо визначення змісту і порядку погодження документації із землеустрою». Документ набуде чинності з 27 червня.

Відзначимо, що законом вносяться зміни до Земельного Кодексу України та передбачається уніфікація документації із землеустрою, усунення розбіжностей у різних статтях кодексу.

АПК-інформ

25.06.15 Міністр фінансів України підтвердила можливість дефолту країни

Міністр фінансів України Наталія Ярьсько підтвердила, що Україна може оголосити дефолт в кінці липня ц.р. Про це вона заявила після зустрічі міністрів з представниками Американської торгової палати та Європейської бізнес-асоціації.

«Це теоретично можливо», - зазначила вона.

Відзначимо, що Н.Ярьсько пропонувала приватним кредиторам списати 40% номінальної вартості українських держоблігацій. Зокрема, Н.Ярьсько наполягає, що реструктуризація боргу повинна включати в себе продовження термінів облігацій, скорочення купонів і списання номіналів паперів. У свою чергу, комітет приватних кредиторів України запропонував Україні відстрочити виплату боргів до 2019 р. замість їх списання.

РБК-Україна

25.06.15 Мінагропрод України спільно з Німеччиною запусить проект підтримки експортерів

Міністерство аграрної політики та продовольства України планує за підтримки уряду Німеччини восени ц.р. запусити проект, спрямований на розвиток експортного потенціалу українських виробників сільськогосподарської продукції «Консультування України з питань аграрної торгівлі (в рамках підписання Угоди про поглиблену і всеосяжну зону вільної торгівлі)».

«Важливо, щоб у всіх виробників був максимальний доступ до інформації в області торгівлі. Наприклад, необхідні технічні вимоги, наявність позицій відповідно до квот, процедури на митниці і т.п. Україна має величезний потенціал для того, щоб стати ключовим партнером ЄС та Німеччини, зокрема у сфері аграрної торгівлі», - зазначила заступник глави Мінагропроду України з питань євроінтеграції Владислава Рутицька.

У свою чергу, німецька сторона підкреслила, що українські аграрії повинні отримувати такий же обсяг інформації в питаннях аграрної торгівлі, як і німецькі.

Проект передбачає впровадження заходів, що сприяють експортним можливостям українських агропідприємств, надання послуг з модернізації роботи підприємств в області аграрного експорту, інформування на тему аграрної торгівлі в рамках ЗВТ для зацікавлених установ Німеччини. Також передбачається створення спеціального онлайн-інструменту підтримки ЄС з питань експорту.

АПК-інформ

24.06.15 Кабмін України прийняв рішення передати ДФС в підпорядкування Мінфіну

Кабінет Міністрів України прийняв рішення про передачу Державної фіскальної служби в пряме підпорядкування Міністерству фінансів України. Про це 24 червня заявив прем'єр-міністр України Арсеній Яценюк.

«Я підтримую цю модель і повністю довіряю міністру фінансів України і, сподіваюся, що така ж довіра буде до нового керівництва ДФС. Саме тому уряд приймає рішення про передачу ДФС в пряме підпорядкування Міністерству фінансів України», - зазначив він.

Також А.Яценюк додав, що у нового керівництва ДФС є не півроку, а 3 місяці на реформування служби.

«У вас є три місяці. Три місяці на те, щоб платники податків відчули нову і якісну податкову культуру», - підкреслив прем'єр-міністр.

РБК-Україна

23.06.2015 Мінагропрод України розподілив обсяги поставок цукру на внутрішній ринок

Міністерство аграрної політики та продовольства України розподілило між суб'єктами господарювання обсяги поставок цукру на внутрішній ринок. Про це йдеться в наказі Мінагропроду №219 від 15 червня.

Згідно з документом, обсяг поставок цукру квоти «А» на внутрішній ринок України в період з 1 вересня 2015 року до 1 вересня 2016 року складе 1,72 млн.тонн. Поставки цукру розподілені по 13 областям. Зокрема, Вінницька область поставить 432,33 тис. тонн цукру, Полтавська - 203,5 тис. тонн, Хмельницька - 188,07 тис. тонн.

Також, згідно з документом, конкурсній комісії з визначення обсягів виробництва цукру квоти «А» доручено подавати пропозиції щодо перерозподілу обсягів поставок між суб'єктами господарювання, виходячи з фактичного виробництва і залишку цукру станом на 1 вересня 2015 року.

Крім того, підрозділам обласних і районних держадміністрацій, які реалізують державну аграрну політику, та асоціації «Укрцукор» доручено забезпечити узагальнення та подання щомісячної інформації про обсяги заготівлі цукрових буряків, виробництва і реалізації цукру в межах квоти «А», залишків цукру в межах квоти «А».

Контроль за виконанням наказу Мінагропрод поклав на першого заступника голови Мінагропроду Ярослава Краснопольського.

АПК Інформ

23.06.2015 Мінагропрод України призначив заступника глави правління ДПЗКУ

Міністерство аграрної політики та продовольства України призначило заступником голови правління ПАТ «Державна продовольчо-зернова корпорація України» Андрія Репка, який раніше обіймав посаду директора компанії «Бенефіт Системс».

Відповідне рішення затверджене наказом міністерства від 18 червня ц.р.

Відзначається, що за останні п'ять років А.Репко також обіймав посаду директора з інтеграційної роботи та директора департаменту продуктів для малого та середнього бізнесу в «Альфа-банку», а також директора департаменту розвитку продуктів середнього і малого бізнесу в Індустріально-експортному банку.

Нагадаємо, що навесні ц.р. Мінагропрод звільнив з посади в.о. глави ДПЗКУ Валерія Томіленка, який обіймав її з грудня 2014 року. На його місце було призначено Бориса Приходька, який раніше обіймав посаду директора департаменту зовнішньоекономічної діяльності корпорації.

АПК-інформ

19.06.2015 З початку 2014/15 МР експортовано і підготовлено на експорт без малого 34 млн. т зернових

Станом на 19 червня п. р експорт зернових з України з початку 2014/15 МР (липень-червень) склав 33 372 тис. т (на 30 січня - 21 543 тис. т, на 27 лютого - 24 308 тис. т, на 31 березня - 27 044 тис. т, на 30 квітня - 29 265 тис. т, на 25 травня - 31 170 тис. т, на 12 червня - 33 119 тис. т).

Зокрема, за повідомленням Міністерства аграрної політики і продовольства, за кордон поставлено 10 751 тис. т пшениці, 4461 тис. т ячменю, 18 226 тис. т кукурудзи і 254 тис. т інших зернових культур.

Крім того, в портах на кораблі завантажено 173 тис. т зернових. Таким чином, загальний обсяг експортованих і підготовлених до експорту культур досяг 33 905 тис. т, в т. ч. пшениці - 10 817 тис. т, ячменю - 4461 тис. т, кукурудзи - 18 373 тис. т.

Інформаційна компанія «ПроАгро»

19.06.2015 Законопроект про введення спрощеної процедури реєстрації продукції з ГМО, включеної до реєстру ЄС, підтриманий профільним парламентський комітетом

Профільний парламентський комітет підтримав законопроект про введення спрощеної процедури реєстрації на території України ГМО та продукції, виробленої з їх застосуванням, зареєстрованих в ЄС.

«Вчора на засіданні Комітету Верховної Ради України з питань науки і освіти було прийнято рішення рекомендувати парламенту прийняти внесений мною законопроект «Про внесення змін до Закону України «Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів (про введення спрощеної процедури реєстрації на території України ГМО та продукції, виробленої з їх застосуванням, зареєстрованих в Європейському Союзі) (реєстр. № 1844 від 26.01.2015). Усі члени комітету одногосно підтримали це рішення», - повідомив народний депутат України А. Вадатурський.

На його думку, зазначений законопроект ні в якому разі не має на меті відкрити вільний доступ ГМО-продукції в Україні. Навпаки, він пропонує впорядкувати ринок, забезпечити українського споживача і заборонити ввезення в Україну незареєстрованих ГМО. Адже Закон України «Про державну систему біобезпеки при створенні, випробуванні, транспортуванні та використанні генетично модифікованих організмів», яким передбачена система державної реєстрації, було прийнято в 2007 р. На думку парламентарія, система не працює через відсутність відповідних підзаконних актів. «В

Україні реєстри ГМО та ГМО-продукції не заповнені і контроль за обігом ГМО відсутній, - пише він, - в той же час, порожні реєстри ГМО зовсім не гарантують безпеку продуктів харчування. А вітчизняна процедура не визнана країнами-членами ЄС».

А. Вадатурський підкреслює, що в Євросоюзі існує досить жорстка система реєстрації ГМО та ГМО-продукції, результати якої він рекомендує застосувати в Україні. Законопроектом пропонується застосувати процедуру реєстрації ГМО-продукції, яку рішенням Єврокомісії включили до Загального реєстру ЄС. «Введення європейської процедури реєстрації ГМО є цілком логічним, враховуючи підписання Угоди про асоціацію між Україною та Європейським Союзом», - відзначає він.

Схвалений законопроект не забороняє вирощування органіки (продукції, що не підлягала генній модифікації). Народний депутат пояснює, що проект закону «дозволить розділити продукцію на негенетично модифіковану і генетично модифіковану відповідно до вимог ЄС. Тим самим, виробники не ГМО-продукції зможуть одержати більш високу ціну, що буде стимулювати виробництво в цілому». У споживача також буде вибір - заплатити вищу ціну за товар без ГМО, або купити дешевший ГМО продукт, - додає А. Вадатурський.

«Після реєстрації законопроекту я отримав листи на його підтримку від Міністерства аграрної політики та продовольства України, Міністерства охорони здоров'я України, Європейської Бізнес Асоціації, Державної інспекції України з питань захисту прав споживачів, Державної ветеринарної та фітосанітарної служби України, Українського клубу аграрного бізнесу», - повідомляє він.

На думку депутата, «прийняття законопроекту дозволить розвивати лабораторний бізнес, що дозволить контролювати якість продукції, яку ми вирощуємо і їмо. В цілому контроль над процедурою реєстрації ГМО та ГМО-продукції, які внесені до Загального реєстру ЄС, дозволить навести порядок у цій сфері, подолати корупцію та сірий імпорт, а також захистити здоров'я наших дітей».

Інформаційна компанія «ПроАгро»

18.06.2015 Мінагропрод України ініціює виділення 2 млрд. грн. з держбюджету на адресні дотації аграріям

Міністерство аграрної політики та продовольства України ініціює виділення майже 2 млрд. грн. з державного бюджету для програм адресних дотацій вітчизняним аграріям.

«Ми зараз подали додаткову пропозицію на Мінфін майже на 2 млрд. грн, де ми бачимо можливість дотацій вже сьогодні», - зазначив глава Мінагропроду Олексій Павленко.

За словами міністра, більшу частину зазначених коштів міністерство пропонує направити на збільшення фінансування програми компенсації процентних ставок за кредитами аграріїв.

«Там є і підвищення цифр на компенсацію відсотків - близько 1,2 млрд. грн. Це майже в 4 рази підвищення», - підкреслив О. Павленко.

Також він зазначив, що Мінагропрод пропонує виділити кошти на дотації для виробників тваринницької продукції.

Міністр додав, що Мінагропрод просить Мінфін розглянути можливість виділення даних коштів вже в ц.р.

Нагадаємо, що згідно з прийнятими ВР України змін до держбюджету передбачено виділення 550 млн. грн. на підтримку українського АПК. Передбачається, що 300 млн. грн. з цієї суми будуть спрямовані на заходи щодо здешевлення кредитів в аграрному секторі, ще 250 млн. грн. - на відшкодування аграріям вартості будівництва тваринницьких ферм і закупівлі худоби.

УНІАН

18.06.2015 ВР України ратифікувала меморандум з ЄС про надання 1,8 млрд. Євро кредиту

Верховна Рада України прийняла законопроект №0031 «Про ратифікацію меморандуму про взаєморозуміння між Україною як позичальником та Європейським Союзом як кредитором і кредитної угоди між Україною як позичальником, Національним банком України як фінансовим агентом позичальника та Європейським Союзом як кредитором (про отримання Україною макрофінансової допомоги Європейського Союзу в сумі до 1,8 млрд. євро)». «За» відповідне рішення 18 червня проголосували 310 депутатів.

У ході представлення законопроекту заступник міністра фінансів України Артем Шевельов зазначив, що кредит буде видаватися трьома траншами по 600 млн. Євро.

У свою чергу, голова Комітету ВР з питань євроінтеграції Ірина Геращенко повідомила, що термін погашення кредиту складе не більше 15 років, а процентна ставка запозичень - близько 2% річних.

АПК-інформ

16.06.2015 Мінагрополітики і Мінфін консультуються про притягнення для Аграрного фонду 5 млрд. грн. бондів на форвардну кампанію 2015 р.

Міністерство фінансів України спільно з Аграрним фондом проводить консультації по можливості залучення фінансування на суму до 5 млрд. грн. на форвардні закупівлі зерна в 2015 р.

Міністр аграрної політики та продовольства України Олексій Павленко на брифінгу в Києві у вівторок заявив: «Ми отримали пропозиції від Аграрного фонду попрацювати з Міністерством фінансів щодо залучення бондів майже на 5 млрд. грн.».

За його словами, через два-три тижні в Україні стартує збиральна кампанія, а також почнеться посівна, для фінансування яких необхідні оборотні кошти.

Міністр зазначив, що будуть опрацьовані різні варіанти по залученню коштів для роботи Аграрного фонду, при цьому він не уточнив терміни завершення консультацій.

Як повідомлялося, раніше Мінагрополітики озвучував цифру 2,2 млрд. грн. по залученню на фінансування форвардних закупівель зерна в 2015 р.

За програмою весняних форвардних закупівель поточного року Аграрний фонд планував укласти контракти на придбання 190-200 тис. т зерна. В цілому, з урахуванням осіннього форварда 2015 р. фонд має намір закупити близько 1 млн. т зерна.

Станом на 14 травня Аграрний фонд законтрактував по форварду 180 тис. т пшениці врожаю 2015 року.

Інформаційна компанія «ПроАгро»

16.06.2015 Мінагропрод України має намір підписати меморандум із зернотрейдерами про обсяги експорту зерна на 2015/16 МР

Міністерство аграрної політики та продовольства України планує в липні ц.р. підписати меморандум із зернотрейдерами щодо обсягів експорту зерна в 2015/16 МР.

«Зараз аналізуємо баланси, протягом наступного місяця хочемо вийти на якусь пропозицію по новому МР. Хтось пропонує робити меморандум на півріччя, хтось - на рік, зараз йде абсолютно конструктивна робота», - зазначив глава Мінагропроду Олексій Павленко.

Також міністр додав, що в рамках меморандуму із зернотрейдерами на поточний МР деякі компанії недобросовісно виконували його умови, проте відмовився назвати ці компанії.

Крім того, він повідомив, що найближчим часом Україна встановить новий рекорд за обсягами експорту зернових в МР.

За його словами, попередній рекорд за цим показником становив 33,5 млн. ТОНН, тоді як на сьогоднішній день обсяг експорту зерна в 2014/15 МР становить вже 33,4 млн. тонн.

УНІАН

15.06.2015 Мінагропрод України має намір сприяти розвитку кооперативів

При Міністерстві аграрної політики та продовольства України планується створити робочу групу для сприяння розвитку кооперативів. Про це заявив міністр аграрної політики і продовольства України Олексій Павленко.

У повідомленні говориться, що, наприклад, в кооперативі «Колос Агро» (Львівська обл.) аграрії планують спільно придбати спеціальне обладнання для переробки молока. Також молочний кооператив «Покрова» об'єднує 7 сіл і близько 200 фізичних осіб. На залучені кооперативом кошти був куплений охолоджувач молока, бокс для зберігання охолоджувача і аналізатор молока.

«Таке обладнання є важливою умовою дотримання світових стандартів якості молочної продукції, але індивідуальному виробнику практично неможливо його придбати. Тому за кооперативами - майбутнє агросектору України. Найближчим часом при міністерстві буде створено спеціальну робочу групу. Запросимо представників кооперативних об'єднань. Спільно створимо максимально сприятливі умови для цієї форми господарювання», - підкреслив міністр.

АПК-інформ

09.06.2015 Кабмін України скасував декларування регіональних ресурсів для елеваторів

Кабінет Міністрів України звільнив суб'єкти зберігання зерна від необхідності декларувати регіональні ресурси. Відповідну постанову уряду №363 опубліковано на сайті Кабміну.

Згідно з документом, вносяться зміни до постанови КМУ №1877 від 12 грудня 2002 року: графа «Регіональні ресурси» виключається з порядку декларування зерна суб'єктами його зберігання.

АПК-інформ

09.06.2015 Мінагропрод України запускає пілотний проект по роздержавленню аграрних підприємств

Міністерство аграрної політики та продовольства України, Фонд державного майна України і Фонд інновацій та розвитку Грузії створюють спільну робочу групу і починають пілотний проект по роздержавленню аграрних держпідприємств.

Для участі в проекті відібрано 10 державних підприємств зі сфери рослинництва, тваринництва, конярства, а також з науково-дослідної та переробної галузей. Одне з них - сільськогосподарське підприємство «Трест» - вже пройшло передприватизаційну підготовку та наказом міністерства передано в сферу управління регіонального відділення Фонду держмайна по Чернігівській області. Роботу по дев'яти підприємствам планується завершити найближчим часом.

«Ми цілеспрямовано відібрали різні підприємства з погляду спеціалізації, розташування і механізмів роздержавлення, які можуть бути застосовані. Частина з них підпадає під паї, інші приватизують, а майно деяких реалізують на аукціоні. Наша спільна мета - відпрацювати кожен з механізмів, скоординувати дії і на практиці імплементувати успішний досвід наших грузинських партнерів», - зазначив заступник голови робочої групи Мінагропроду з питань роздержавлення Олексій Зубрицький.

Відзначається, що конструктивний діалог і взаєморозуміння між учасниками робочої групи дозволять прискорити процедуру роздержавлення, яка, за попередніми оцінками, може тривати до одного року.

Зі списком перших 10 підприємств можна ознайомитися тут.

Нагадаємо, що раніше робоча група з питань приватизації рекомендувала до роздержавлення перші 100 підприємств.

АПК-інформ

05.06.2015 Кабмін затвердив порядок використання 300 млн. грн. на компенсацію аграріям процентних ставок за кредитами

Кабінет Міністрів України затвердив порядок використання 300 млн. грн., передбачених у держбюджеті України на програму компенсацій відсоткових ставок за кредитами підприємствам агропромислового комплексу. Відповідний порядок затверджений Постановою Уряду від 29.04.2015 № 300, текст якого оприлюднено в газеті «Урядовий кур'єр».

Згідно з документом, компенсація ставок за кредитами для суб'єктів господарювання в АПК буде надаватися в розмірі 50% від облікової ставки Нацбанку, що діє на момент нарахування відсотків. Також передбачається, що компенсація буде надаватися на конкурсній основі за умови, що сума відсотків за користування кредитом не перевищуватиме 30% річних.

При цьому компенсації підлягатимуть процентні ставки за кредитами, отриманими на закупівлю насіння, мінеральних добрив, засобів захисту рослин, кормів, ветпрепаратів, сільгосптехніки та обладнання, а також будівництва тваринницьких ферм, закупівлю худоби, птиці та інше.

У той же час компенсації ставок не будуть надаватися позичальникам, щодо яких порушено справи про банкрутство, а також компанії, що мають шестимісячну або більш довго прострочену заборгованість перед держбюджетом, Пенсійним фондом або фондами державного соціального страхування.

Для отримання компенсації процентних ставок позичальникам необхідно буде подати документи та відповідну заявку в конкурсні комісії облдержадміністрацій за місцем реєстрації підприємства. При цьому при розгляді заявки на компенсацію процентних ставок конкурсні комісії в першу чергу повинні будуть віддавати перевагу підприємствам, виручка яких за останній рік не перевищувала 10 млн. грн., а в другу чергу - підприємствам, що займаються вирощуванням корів і іншої великої рогатої худоби.

Кабмін також затвердив головним розпорядником зазначених коштів Міністерство аграрної політики та продовольства, а розпорядниками на місцях - департаменти агропромислового розвитку облдержадміністрацій. При цьому Мінагрополітики буде розподіляти кошти між відповідними департаментами в пропорційно середньорічному обсягу виробництва за попередні 3 роки. У той же час, за підсумками дев'яти місяців поточного року міністерство, в разі потреби, зможе здійснювати перерозподіл коштів між департаментами.

Як відомо, Верховна Рада 2 березня прийняла зміни до закону про державний бюджет на 2015 рік, виділивши, зокрема, додатково 550 млн. грн. на підтримку українського агропромислового комплексу. Передбачається, що 300 млн. грн. з цієї суми будуть спрямовані на заходи щодо здешевлення кредитів в аграрному секторі, ще 250 млн. грн. - на відшкодування аграріям вартості будівництва тваринницьких ферм і закупівлі худоби.

Інформаційна компанія «ПроАгро»

05.06.2015 У ВР України зареєстровано законопроект щодо врегулювання правового статусу земель фермерського господарства

У Верховній Раді України зареєстровано законопроект №2028а «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо врегулювання окремих питань правового статусу земель фермерського господарства». Автори документа - депутати ВР Олег Кулінич, Олександр Бакуменко, Олексій Мушак, Микола Кучер, Валерій Лунченко, Вадим Івченко, Сергій Лабазюк і Сергій Мартиняк.

Згідно з документом, пропонується надати право на створення фермерського господарства всім громадянам України, незалежно від наявності у них освіти, здобутої в аграрному навчальному закладі і досвіду роботи в сільському господарстві.

За словами О.Кулініча, кількість фермерських господарств щороку зменшується, а прийняття законопроекту сприятиме зростанню зайнятості у фермерських господарствах, збільшенню доходів місцевих бюджетів та розвитку сільських територій.

Також пропонується законодавчо закріпити статус земельних ділянок фермерських господарств як земель для ведення товарного сільськогосподарського виробництва, продавати земельні ділянки державної або комунальної власності або права на них для ведення фермерського господарства виключно на земельних аукціонах.

Крім того, в документі йдеться про необхідність встановити механізм переоформлення права оренди земельних ділянок, які надані фізособам і використовуються для ведення фермерського господарства, на фермерське господарство як суб'єкта господарювання, а також уточнити термінологію щодо майна фермерського господарства.

АПК-інформ